

EN UW ZAAD ZAL DE POORT VAN ZIJN VIJAND BEZITTEN

Ik ben, zoals gewoonlijk, een uur of twee te laat. De voorganger stond op, zei: “Nu, ik wil u allen de te late [betekent in het Engels ook ‘overleden’—Vert.] meneer Branham voorstellen.” Wel, ik heb een heleboel dingen te doen, dus ik—ik ben gewoon af en toe laat. Maar deze keer kon ik het niet helpen. Het was het weer dat het deze keer veroorzaakte. Ik kan het weer de schuld geven en ermee weggkomen. Moest het een klein beetje uitstellen, broeder Rose. Goedemorgen, zuster Rose. En blij om hier vanmorgen broeder Rose en zuster Rose te hebben, en broeder Sharrit en de vele broeders, u fijne mensen daar.

² Ik hoor dat... iemand vertelde me: “Als het in Phoenix regent, blijft iedereen gewoon in bed,” zo’n verandering, weet u. Een dezer dagen zal ik een gratis maaltijd krijgen. Ze zeggen me dat je elke dag dat de zon niet schijnt een gratis maaltijd kunt krijgen. Ik ga er vandaag op letten—ze eraan houden.

³ Ik sprak gisteravond bij een of andere kerk. Ik weet de naam ervan eigenlijk niet meer. En we hadden dus een geweldige tijd gisteravond in de dienst. En bij broeder Outlaw, en in Tempe, en we hebben gewoon een fijne tijd gehad in deze gemeenschap. En ik verwacht al deze prediker-broeders te ontmoeten op de conventie, zodat we tijd hebben om ons gewoon wat te ontspannen, broeder Rose, en met elkaar te praten. En dat is waarvoor ik kom: om gemeenschap te hebben. En we hadden... keken naar ons schema en vonden zoveel plaatsen. Maar ik dacht dat dit de beste gelegenheid was, omdat ik verschillende kon ontmoeten en ze kon zien en bij ze langs kon gaan.

⁴ Soms, bij het prediken... elke prediker wordt verkeerd begrepen, op de een of andere manier. Vaak nemen mensen iets wat je zegt en geven het een beetje... Leunt het een beetje hun kant op, zullen zij het dus op die wijze zeggen. En als het bij de volgende terechtkomt, wijkt het nog verder af. Voor je het weet, is het er helemaal naast.

⁵ Dus—dus wij... vele keren, in het prediken, neem ik het vaak op tegen denominaties en organisaties en dergelijke. Soms zeggen mensen dan: “Broeder Branham is tegen een organisatie.” Dat is fout. Ik ben niet tegen organisaties. Maar het is vaak zo dat mensen gewoon afhankelijk zijn van die organisatie, ziet u, en hun hoop allemaal daarop vestigen in plaats van op Christus.

⁶ Ze willen zien hoeveel leden ze voor die organisatie kunnen krijgen. Nu, dat is erg fijn. Ik—ik... Dat is prima. Ik denk

dat elke organisatie elk lid zou moeten krijgen dat ze maar kan krijgen. Dat is erg fijn. Maar wanneer je ertoe komt de onbekeerden te nemen en daar meer nadruk op te leggen dan op de Heilige Geest, zoals broeder Rose hier een poosje geleden zei, en zo, dan krijg je—breng je de mensen ertoe te denken: “Wij behoren tot *dit* en wij behoren tot *dat*.” Per slot van rekening behoren we allemaal tot God. Ziet u?

⁷ Nu, als ik een man de rivier af zag gaan in een boot... En ik woon bij een rivier in Indiana, de Ohio-rivier, en ik ben vlakbij de watervallen. Het is een erg verraderlijke plaats, die watervallen, want het zal je gelijk laten verongelukken. Als je ooit over die watervallen gaat—er is geen boot die erdoorheen zou kunnen varen, want het is zo’n... ongeveer een twaalf tot vijftien meter recht naar beneden, en dan komt er een grote draaikolk onderaan, waar het rechtstreeks op het gesteente slaat, het vaste gesteente daar. En ik geloof dat het—het—het schuim, het witte schuim, onderaan de watervallen neerstort van twaalf meter hoogte, ziet u, waar het neerkomt en weer opspat. En dan stort het zo gewoon omlaag en komt het in een diepe watergeul terecht die zo’n achttien tot eenentwintig meter diep is. En daarin bevindt zich een draaikolk die het zo rond laat draaien en het meevoert en door een geul afvoert. Er bestaat geen manier om dat ooit te overleven, ziet u.

⁸ Een man is hier enige tijd geleden met een reddingsvest de stroom af gegaan. Ze zagen hem alleen nog toen hij *zó* naar beneden schoot. [Broeder Branham knipte met zijn vinger—Red.] Zelfs dat reddingsvest— die geweldige stroming nam hem gewoon recht onder water. En ze hebben hem nooit gevonden. Zijn er nooit achter gekomen wat er van hem geworden was. Hij is daar tussen de rotsen of randen blijven hangen, misschien een kilometer of twee verderop, zoiets, zonder enige kans om het te overleven.

⁹ En als ik iemand de rivier af zag gaan in een kleine oude boot, die daar zat te lezen, en verder dreef, en ik tegen hem begin te schreeuwen: “Kom uit die boot. Die boot zal niet over die stroomversnellingen heen komen.” Nu, het is niet dat ik iets tegen die man heb, zelfs als ik hem moet uitkafferen en heel hard tot hem moet spreken. Het is niet dat ik iets tegen de man heb. Ik heb de man lief, maar ik weet dat hij zal verongelukken. Dat is de reden dat ik tegen hem schreeuw. Omdat hij, niet... Het is omdat ik hem juist wel liefheb, dat is—is de reden dat ik schreeuw. Als ik er niet om gaf, zou ik zeggen: “Nou, dan is het maar zo,” en verdergaan, ziet u, als ik niet om hem gaf.

¹⁰ Maar de reden dat ik die dingen zeg, is omdat ik ijverig ben voor de gemeente. Ik—ik ben ijverig voor Gods gemeente. En ik—ik heb er een hekel aan om te zien dat ze gewoon organisatiegericht wordt. En ik ken die tendens, dat dát de wijze

is waarop elke kerk op de klippen is gelopen, op die wijze—regelrecht via die organisatietendens.

¹¹ Denk maar aan de opwekking in de tijd van de lutheranen, kijk waar het heen ging. En zodra dat haar eenmaal treft, staat ze nooit meer op. De lutheranen zijn nooit teruggekeerd. Kijk naar de Wesley-methodisten: zijn nooit teruggekeerd. Kijk naar de pelgrim-heiligheid, nazareners, al de anderen—baptisten, presbyterianen. Ze hebben een opwekking, en dan staat er een man op met de kracht van God op hem, hij begint met een beweging in de Geest. Dan, zodra die man er niet meer is, dan vormen ze daar een organisatie van.

¹² Zoals het Moody Bijbelinstituut: fijne plek, maar het zal nooit zijn zoals Moody het had. Ziet u? En de dingen waarvoor Moody stond, zij staan er een miljoen mijl van af; dus, daar hebt u het. En nu is het allemaal intellectueel, terwijl Moody het in de Geest had, ziet u. En dus, je—je ontdekt dat, bij die dingen. . .

¹³ Nu, toen ik voor het eerst begon en hier naar Phoenix kwam, jaren geleden, in de pinksterbeweging— ik kreeg de kans om zelf een organisatie te beginnen. De Spade Regen-broeders kwamen naar me toe en zeiden: “Dit is het. Laten we beginnen. Wel, wij zullen—wij zullen groter zijn dan alle anderen.”

¹⁴ Ik zei: “Help! Dat is het niet. Dat is niet—dat is niet de zaak, broeders. Jullie—jullie zijn mijlenver van de—van de weg afgeraakt. God zal het nooit zegenen.” Lees je geschiedenis. Lees de Bijbel. Er zal nooit een andere organisatie uit voortkomen, die hieruit voortkomt. Dat klopt. Dit zal zich organiseren en overgaan in. . . Het is nu in de Laodicea-toestand. Maar ik zal u zeggen, broeder: er zijn geen door God gezegende organisaties meer om op te staan. Er zal hier niets van zijn. We zijn bij de komst van de Here. Ziet u? En God zal het overblijfsel uit deze grote oecumenische beweging nemen die nu gaande is, als de bruid, maar er zal nooit meer iets geestelijks georganiseerd worden. Ziet u? Het is afgelopen.

¹⁵ Als ik mijn broeders zie, dierbare broeders, die die kant op neigen, dan stort ik mij daarin met alles wat ik heb. En soms zeggen broeders: “Wel, broeder Branham is tegen ons. Wij zijn. . .” Dat is verkeerd. Sjonge! Dat—dat is wel het laatste waar ik aan denk, om tegen iemand te zijn. Ik—ik ben vóór u. Ik ben uw broeder, ziet u, en doe mijn best. En dat is de reden dat ik me nooit bij een bepaalde organisatie heb aangesloten, zodat ik in de bres kon staan en zeggen: “Broeder, niet doen. Dat is niet de wijze.”

¹⁶ Ze zeggen: “Wij behoren tot de Assemblies.” Dat is geweldig. De Assemblies of God zijn een geweldige zegen voor mij geweest. “Wij zijn de Foursquare.” Wel, kijk wat een zegen zij voor mij zijn geweest. “Wij zijn de Jezus Naam.” Kijk wat een zegen zij voor mij zijn geweest. “Wij zijn de *die*, de *anderen*.” Wat het ook is, ze

zijn allemaal zegeningen. Ze zijn—ze zijn Gods volk. Ziet u? En Gods volk zit overal in.

¹⁷ En wanneer wij onszelf aaneensluiten en zeggen: “Wij zijn hier net iets beter dan de Church of God,” ziet u, of: “Wij zijn iets beter dan de Foursquare of de Jezus Naam,” of zoiets dergelijks. Wanneer wij gewoon een . . . We zouden een beetje van mening kunnen verschillen. Als we vandaag allemaal gingen eten, zouden we allemaal een andere taart nemen, maar we eten evengoed taart, ziet u. Dat is de gedachte. Dus de gedachte is: als—als wij gewoon onze gemeenschap kunnen zien. Dus neig niet naar organisatie; neig naar Golgotha. U wordt dood voor deze andere dingen. Ziet u? En ik geloof ook . . .

¹⁸ Laat me dit zeggen terwijl ik eraan denk. Ik geloof ook dat een organisatie een goede rol heeft gespeeld. Want er zijn veel keren, broeders—hoe graag we niet zo willen denken— dat er dingen onder ons zijn opgedoken en dergelijke dingen die dwaalleren waren. En mensen die dwaalleren gewoon aannemen en de mensen alle kanten op jagen. En een groep broeders die samenkomt, dat is . . . dat, ik . . . Wat ik bedoel is uit te gaan zoals ze vroeger deden en allerlei gedoe. En—en we hebben het vandaag nog allemaal, ziet u, nog steeds aan de gang. En een volk dat samen kan komen . . .

¹⁹ Het echte beeld van pinksteren, naar mijn mening, als het om organisatie gaat, is de—de kerk . . . Broeder Pethrus, de Filadelfia-kerk in Zweden. Nu, het maakt hun niet uit welke leer u hebt, zolang het maar Schriftuurlijk is. Als u het op *deze* wijze, *die* wijze of hoe dan ook wilt zien, zolang u gemeenschap hebt en een echt rein en heilig leven leidt. Daar hebt u het. Dat is goed. En als u wilt zeggen dat Jezus op een wit paard komt en de ander zei dat Hij op een witte wolk komt, kijk dan op die manier naar Hem uit. Ga gewoon door—zolang u maar een goed rein leven leidt en gemeenschap hebt. Dat is de wijze. Dat is het.

²⁰ Dat . . . welnu, dat is één reden, vrienden, waarom ik bij deze Zakenlieden-groep ben. Want ik weet dat er een heleboel dingen daarin zijn die rechtgezet moeten worden. Maar het is de—het is het beste wat we hebben. Ja. Dat is juist. Ja. Er zijn een hoop dingen die ik zal moeten zeggen. En—en u, de broeders hier zullen het u zeggen: ik hou me nooit in tegenover hen. Ik ben hier als Gods dienstknecht om de waarheid te vertellen. En ik moet me ervoor verantwoorden. Dat is juist. Broeder Rose zei: “Daarom houden we van u.” Wel, dat—dat . . . wel, we kunnen niet . . . Wij—we moeten bij dit Woord blijven. Ziet u?

²¹ Nog maar kort geleden, denk ik—was u in . . . Ik was overzee, of ginds op het eiland, vorig jaar; en ze hadden een samenkomst en enigen van de broeders waren aan het opscheppen over . . . in deze grote samenkomst waar ze de zakenlieden vanuit het hele land hadden. En ze spraken over: “Ik had een kleine

zaak op de hoek. Mijn zaken gingen niet goed. En ik had een verschrikkelijke tijd. En al gauw, weet u, kwam ik binnen om Christus te ontvangen en—en, o, nu heb ik alles.” Nu, dat is goed. Wij waarderen dat. Dat is goed, maar voorspoed betekent niet altijd Christus. Dat, ziet u—en we moeten daarop letten. Nu, dat is goed. Ziet u? Ik. . . Niets daar tegen.

22 Maar ik heb die avond de broeders een beetje aangesproken. We gingen naar het motel waar een—een groepje van ons verbleef, en broeder Shakarian en wij allen. En ik zei: “Wel. . .” Ik zei: “Broeders, ik ga het u vertellen.” Ik zei: “Ik—ik denk dat jullie broeders de fijnste groep mannen zijn die ik ooit in mijn leven heb ontmoet. Maar,” zei ik, “het punt is. . .”—Ik zei. . .

23 Ik behoor tot geen organisatie, maar ik behoor wel tot die gemeenschap, dáártoe. Ik draag hun lidmaatschapskaart bij me, de enige kaart die ik heb, omdat die al de organisaties vertegenwoordigt, ziet u. En dat is waar ik van hou. Dat is waar ik naar streef.

24 “Maar,” zei ik, “wat mij zorgen baart: dat jullie broeders, voor die mannen daarginds, die duizend keer voorspoediger zijn dan u, en hen dan proberen te vertellen dat Christus voorspoed is. Probeer ze dat nooit voor te houden.” Ziet u?

25 Probeer u nooit te vergelijken met de wereld. Laat de wereld op ons terrein komen. Begeef u niet op hun terrein. Ziet u? Ziet u? Als u zich op hun terrein begeeft: wij zullen nooit schitteren vergeleken met hen. Per slot van rekening schittert het Evangelie niet; het gloeit. Hollywood schittert. Het Evangelie gloeit. Er is heel wat verschil tussen gloeien en schijnen.

26 En dus—nu—en ik zei: “De vroege pinksterbroeders, die iets hadden, probeerden er vanaf te komen, en de armen te voeden, enzovoort, en gingen eropuit met niets, ziet u, om het Evangelie te prediken, om gemeenschap te hebben.” Ik zei: “Nu proberen wij op te scheppen over hoeveel we hebben.” Ik zei: “Wat een verschil is dat!”

27 En één dierbare kleine broeder, na enkele ogenblikken stond hij op, zei tegen mij, hij zei: “Broeder Branham, dat was een van de grootste fouten die de mensen ooit hebben gemaakt.”

28 En ik zei: “Nu, kijk, broeder, ik probeerde niet te suggereren dat mensen moeten verkopen wat ze hebben. Maar ik probeer gewoon iets duidelijk te maken aan deze zakenlieden.”

Hij zei: “Dat was de grootste fout dat de mensen. . .”

29 Ik zei: “Ze deden dat door de Heilige Geest. De Heilige Geest zei hun dat te doen.” Als de Heilige Geest iemand iets vertelt te doen, doet u dan wat Hij u zegt te doen.

30 En hij zei: “Wel, het was de ergste fout die de kerk ooit heeft gemaakt.”

31 Ik zei: “Waarom, broeder?” En daar, voor de man met wie ik had gesproken.

32 Hij zei: “Want, zodra er een kleine twist daar in de gemeente opkwam—er was daar onenigheid tussen de Grieken en de—en de Hebreeërs, enzovoort,”—zei: “die mensen hadden geen plaats om heen te gaan. Ze hadden zelfs geen huis om naar terug te keren.”

Ik zei: “Precies de wil van God.”

Hij zei: “Hoe zou dat de wil van God kunnen zijn?”

33 Ik zei: “Ze gingen overal heen en verspreidden het Evangelie, want ze hadden geen plaats om heen te gaan.”

34 De Heilige Geest maakt geen fouten. Dat doet Hij gewoon niet. Dat is alles. En zoals ik gisteravond sprak: u moet gewoon vasthouden aan God en u vasthouden aan Zijn Woord en daaraan vasthouden. Waar het u ook heen leidt, blijf het gewoon volgen. Laat het zo doorgaan.

35 Maar ik ben zeker een—een voorstander van deze Zakenliedengemeenschap. En elke conventie waarvoor ik ben uitgenodigd: ik ga er altijd heen om te spreken, zeg alles wat ik kan. Niet gewoon proberen iets te verzinnen te zeggen wat iemand, *die en die*, zou bevallen. Maar elke keer als ik naar mijn bijeenkomst ga, probeer ik te studeren en te bidden en te vasten, en zeg: “Here Jezus, wat—wat kan ik zeggen dat die mensen zal helpen.”

36 Iedereen weet dat ik geen prediker ben. Dat ik geen spreker ben. Ik—ik. . . Iedereen weet dat. Ik ben geen prediker. Mijn—mijn boodschap is om voor de zieken te bidden en dergelijke. Maar ik ben geen prediker. Iedereen zou dat weten die mij hoort preken. Maar wat ik zeg: ik wil er kracht achter zetten, zodat het iets doet.

37 Niet om te zeggen: “Is hij geen—geen krachtige spreker? Gebruikt hij zijn grammatica niet goed? Is hij niet geweldig op de preekstoel?” Dat wil ik niet. Ik—ik zou dat niet kunnen. God heeft me daar nooit voor geroepen.

38 Maar ik probeer iets te vinden dat die persoon zal helpen, en die gemeente, om een betere gemeente te zijn, die te helpen om betere mensen te zijn, en bid ervoor.

39 Nu, ik was eigenlijk zo aan het praten omdat ik een paar mensen nog zag binnenkomen en vanwege de regen. Dat is de reden dat ik deze dingen zei. Nu—kwart over.

40 En nu wil ik de broeder bedanken. Ik ken broeder Fuller al een lange tijd, heb hem altijd liefgehad, uit de grond van mijn hart. En we hebben een heleboel dingen gemeen, broeder Fuller. En dus, wij. . . Ik heb broeder Fuller nu al vele jaren ontmoet, en ik ken hem als een echte man van God, en ik heb hem lief. En ik ben hier vanmorgen om gemeenschap te hebben. Het spijt me zo dat ik zijn avond heb gemist toen het hier in de plaats werd

geadvertiseerd, maar het was iets waar ik niets aan kon doen. En ik ben blij om hier vanmorgen te zijn; zijn kerk te zien—mooi—hoe God hen voorspoedig heeft gemaakt en hen heeft gezegend. En—en alles wat Hij voor hem heeft gedaan: ik waardeer dat zeker. Moge God hem blijven zegenen en deze tabernakel zegenen en—en de—de raad van beheerders, diakenen, en al de leden van de gemeente. En moge u groeien en voorspoedig zijn in de genade van de Here, is mijn nederig gebed.

⁴¹ Nu, voordat we het Woord benaderen, laten we eerst de Auteur benaderen. Laten we onze hoofden even een ogenblik buigen voor gebed.

⁴² Terwijl we nu plechtig zitten in de tegenwoordigheid van God, met onze hoofden en harten gebogen, is er een verzoek in uw hart dat... iets dat u nodig hebt, dat u zou willen dat de Here het u geeft, waarvoor ik u in mijn gebed vanmorgen hier in de gemeente mag gedenken? Zou u het gewoon bekend willen maken door uw hand op te steken? Hou het gewoon in uw gedachten wat het is. De Here sta ieder van u uw verzoek toe.

⁴³ Genadige en heilige Vader God, die alle dingen schiep door Christus Jezus, tot Zijn heerlijkheid, wij komen in Uw tegenwoordigheid vanmorgen met dankzegging op ons hart. En zoals we door de regen zijn gereden, en de wind die waait, de regen die valt, bidden wij, hemelse Vader, dat U de regen des hemels op ons zult uitstorten, de geestelijke regen, de spade regen en de vroege regen, beide, in onze harten vandaag.

⁴⁴ Wij bidden, Vader, dat U deze gemeente zult zegenen. We zijn er zo dankbaar voor: voor haar voorganger, voor haar leden, voor de... een plaats waar de mensen elkaar kunnen ontmoeten met een dak boven hun hoofd en een mooie comfortabele stoel om in te zitten.

⁴⁵ We gaan in onze gedachten terug naar de geschiedenis van deze vroege gemeente—deze vroege, apostolische, katholieke gemeente—en zien hoe ze op rotsblokken zaten of waarop ze ook maar konden om het Woord van God te horen en dan op de vloer knielden, waar het koud was en steenachtig en stoffig, en daar hun handen naar de hemel hielden en genoten van de tegenwoordigheid van de Heilige Geest. Het gaf hen zo'n vastberadenheid in hun leven dat ze een leeuwenkuil inliepen, zelfs geen vin zouden verroeren, maar met een glimlach op hun gezicht, naar de hemel kijkend, wetend dat ze over een paar minuten in de tegenwoordigheid zouden zijn van Hem die ze liefhadden.

⁴⁶ O, geloof van onze vaders, nog steeds levend, ondanks kerker, vlam en zwaard. Vernieuw in ons, o Here, zulk geloof. Geef ons de grote apostolische zegen van de Heilige Geest.

⁴⁷ Ieder vandaag die hun handen omhoog had, U weet wat ze van node hebben, Here. U weet wat achter die hand schuilging,

welk motief en doel in dat hart. Gij alleen kunt in elke behoefte voorzien, Here. En ik bid voor hen, niet wetend wat hun nood is, maar mijn gebed aanbiedend als een smeekbede voor hen. Als Uw dienstknecht bid ik oprecht voor elkeen, dat wat zij ook hebben gevraagd, mogen zij het ontvangen. Zegen hen, Vader.

⁴⁸ En nu, terwijl wij uit Uw Woord lezen en deze zondagsschoolklas vanmorgen als het ware onderwijzen, bid ik dat U deze Woorden zult nemen en elk ongeloof ervan zult afstropen, Here; dat welke macht ook van Satan die het zou proberen te verstikken, die het zou weerhouden te groeien, moge het in ieder hart gaan en daar fruitbomen van gerechtigheid worden, Here. Geloof, voortbrengend datgene wat U Uw Woord hebt verordineerd om te doen, zeggende: “Het zal niet ledig tot Mij terugkeren, maar het zal datgene volbrengen waarvoor het bestemd was.”

⁴⁹ Nu, Here, heilig Uw dienstknecht. Uw Woord is reeds geheiligd. En mogen wij samen in staat zijn om de kudde te voeden waarover de Heilige Geest ons het—het opzicht heeft gegeven. Zo vragen wij in Jezus’ naam. Amen.

⁵⁰ Nu, voor u die soms graag meeleeft met de—de boodschap, zou ik... wil ik u vragen of u het Boek wilt opslaan. En ik heb gewoon iets als een kleine zondagsschoolboodschap voor de mensen vanmorgen.

⁵¹ Kunt u mij overal goed horen? Ik heb deze microfoon dichterbij verplaatst. Ik ben een beetje hees. Ik... Zodra ik hier aankwam, kreeg ik de griep. De duivel deed zijn best om mij hier weg te houden. Ik weet het niet. Ik geloof dat God deze keer zeker iets geweldigs op deze conventie zal uitstorten, omdat Satan alles heeft gedaan wat hij kon om mij ervan weg te houden.

⁵² Maar nu gaan we lezen uit Genesis, het 22e hoofdstuk. En u die uw Bijbel wilt opslaan, laten we er samen een gedeelte van lezen. Genesis 22, laten we beginnen bij het 9e vers.

En zij kwamen bij de plaats waarvan God hem gezegd had; en Abraham bouwde daar een altaar en schikte het hout, en bond Izaäk, zijn zoon, vast en legde hem op het altaar op het hout.

En Abraham strekte zijn hand uit en nam het mes om zijn zoon te slachten.

En de engel des HEREN riep tot hem uit de hemel en zei: Abraham, Abraham! En hij zei: Hier ben ik.

En hij zei: Leg uw hand niet op de jongen en doe hem niets; want nu weet ik dat gij God vreest, daar gij mij uw zoon, uw enige zoon, niet hebt onthouden.

En Abraham hief zijn ogen op en zag om, en zie, achter hem zat een ram met z'n horens verstrikt in het struikgewas— of met zijn horens, liever—en Abraham

ging en nam de ram en offerde hem op...tot een brandoffer in plaats van zijn zoon.

En Abraham noemde de naam van de plaats: Jehova-jireh, zoals het gezegd wordt tot op deze dag: Op de berg des HEREN zal het voorzien worden.

En de engel des HEREN riep tot Abraham vanuit de hemel voor de tweede keer,

En zei: Bij mijzelf heb ik gezworen, zegt de HERE, . . . omdat gij dit gedaan hebt, en uw zoon, uw enige zoon, niet hebt onthouden:

Zal ik u voorzeker zegenen, en uw zaad voorzeker vermenigvuldigen als de sterren des hemels en als het zand aan de oever van de zee; en uw zaad zal de poort van zijn vijand bezitten;

⁵³ Ik wil die laatste zin daar als tekst nemen: *En uw zaad zal de poort van zijn vijand bezitten.* Dat is een—een wonderbare belofte.

⁵⁴ Nu, we zijn allemaal bekend met dit verhaal—misschien hebben we het keer op keer opnieuw gelezen, over Abraham, en hoe God hem uit zijn land riep en hoe hij slechts een gewone man was, niets bijzonders. Maar God riep hem en deed hem een belofte.

⁵⁵ Nu, ik wil dat u opmerkt dat deze belofte die God aan Abraham deed niet alleen voor Abraham was, maar het was voor zijn zaad ná hem. Nu, veel mensen zeggen: “O, als ik zoals Abraham was geweest, als ik was geweest waar God tot mij had gesproken en—en mij de zekerheid had gegeven zoals Hij bij Abraham deed, dan zou ik, zou—zou ik echt geloof hebben, broeder Branham, als ik gewoon...als God tot mij had gesproken zoals Hij tot Abraham deed.” Maar u hebt dezelfde belofte die Abraham had—dat wil zeggen als u zaad van Abraham bent.

⁵⁶ Dan zegt u: “Maar broeder Branham, ik ben een heiden. Ik zou het zaad van Abraham niet kunnen hebben.”

⁵⁷ Het zaad van Abraham was niet het natuurlijke zaad; het was het geestelijke zaad—want de besnijdenis daarvan betekende niets. De belofte, Hij gaf die hen zelfs vóór de besnijdenis. Maar het werd hem gegeven, vóór de besnijdenis, en het was niet omdat hij besneden was en zó in het verbond met God was. Het was omdat Abraham God geloofde.

⁵⁸ En de Schrift zei: “dat wanneer wij dood zijn in Christus, wij Abrahams zaad worden.” Paulus spreekt erover: “En hij die een Jood is, is geen Jood uitwendig, maar een Jood inwendig.” Daarom, als u geboren bent uit de Geest van God, “bent u Abrahams zaad en erfgenamen met Abraham overeenkomstig de

belofte.” Ziet u? Daarom is elke belofte die God aan Abraham gaf van u, omdat u geestelijk Abrahams zaad bent.

⁵⁹ En u bent meer Jood dan u zou zijn als u geboren was in het Joodse bloed en dan—en dan een orthodoxe Jood in die kerk zijn en een ontkenner van deze kostbare Heilige Geest en de Here Jezus Christus. Ziet u? U bent meer Jood, omdat u een Jood bent die geboren is uit een belofte uit de hemel die God aan Abraham gaf, en Abraham nam het aan door geloof, en dat is wat hem maakte tot wat hij was. Per slot van rekening is een Jood alleen een afgescheidene, een overgestokene, Hebreeër, enzovoort.

⁶⁰ Nu: maar, wanneer u uzelf hebt afgescheiden van de dingen van de wereld, die scheidingslijn hebt overgestoken, en in een vreemd land verblijft, een land waarin u in het begin nog niet was, met een volk waar u in het begin nooit mee omging, dan wordt u een geestelijke Jood. Want, op dezelfde manier waarop Abraham, door geloof, zijn land verliet, zijn volk verliet, naar een vreemd land ging, met vreemde mensen, hebt u uw volk verlaten, de wereld achtergelaten, uw vroegere omgang achtergelaten, bent u overgestoken, door het bloed van Jezus Christus, en bent u vreemdelingen, op zoek naar een stad, wiens Bouwer en Maker God is, zoals Abraham dat was. Pelgrims, samen met Hem, wonend in tenten, gemeenten, medeburgers van het Koninkrijk der hemelen, erfgenamen van álle dingen, door Jezus Christus. Ziet u? We zijn overgestoken, afgescheiden.

⁶¹ Nu: Abraham . . . de belofte is gedaan aan Abraham en zijn zaad ná hem. Nu: God gaf deze belofte aan Abraham, aangaande zijn zaad, dat hij de poort van zijn vijand zou bezitten, nadat Hij Abraham beproefd had, Abraham getest had. Nu, nadat de beproeving kwam, toen . . .

⁶² Abraham was al bekeerd, zoals wij dat zouden noemen, van het heidendom tot God. En toen had God hem, als een teken van de Heilige Geest, de besnijdenis gegeven. Toen, na de besnijdenis, toen kwam de beproevingsijd.

⁶³ Een heel mooi beeld hier van de gemeente: dat nadat we gered zijn, we dan het zegel worden gegeven van de belofte, besnijdenis, die niet van het vlees is, maar van de Geest. En de Heilige Geest is onze besnijdenis. Het is Gods scherpe mes. Het scheidt ons af en snijdt het overvloedige vlees van de wereld weg. Het Woord van God, scherper dan een tweesnijdend zwaard! Dus, ziet u: we komen daar weer uit— het Woord van God is wat de Heilige Geest gebruikt; geen geloofsbelijdenissen, geen denominaties. Maar het Woord is wat ons afscheidt van de dingen van de wereld. Het snijdt onze ideeën en dergelijke weg en wijdt ons geheel toe aan God.

⁶⁴ Jezus zei: “Als gij in Mij blijft en Mijn Woord in u.” Daar hebt u het. Dan is het niet uw woord. Het is Zijn Woord. Dan, ziet u: “Als gij in Mij blijft en Mijn Woord in u, kunt u vragen wat u

wilt.” Mm-hm. Ziet u? Wat het is: u spreekt uw eigen woord niet. U spreekt Zijn Woord.

⁶⁵ Dus dan is de Heilige Geest Degene die het Woord van God neemt en ons afscheidt van deze dingen van de wereld, ziet u—besnijdenis, afsnijden. Dan gaat u door een tijd van beproeving.

⁶⁶ Nu, Abraham, nadat hij eruit geroepen was, uit het land van de Chaldeeën, de stad Ur, werd hij een pelgrim, een vreemdeling. En toen riep God hem, nadat bewezen was dat hij door zou gaan en God op Zijn Woord zou nemen. Toen, wat God toen deed, was hem een teken geven dat Hij hem had aangenomen en Hij besneed hem. En hij besneed Ismaël en heel zijn huis.

⁶⁷ En nu, ziet u, wanneer—wanneer u eruit geroepen wordt: eerst gaat u door een beproeving om te zien of u echt door zult gaan. En dan geeft God u de Heilige Geest, wat het teken is dat Hij uw geloof heeft aanvaard dat u in Hem zegt te hebben. Volgt u mij nu? Hij zal het aanvaarden.

⁶⁸ Nu, ik sprak tot... Misschien zitten hier enige dierbare baptistenbroeders. En iedereen weet dat ik uit een baptistenkerk kom. Ik sprak tot mijn baptistenbroeder. En hij zei tegen mij: “Broeder Branham?” Hij was een doctor in de godgeleerdheid, een fijne man, een echte Christen. Hij zei: “Maar, broeder Branham, waar haalt u het vandaan dat de doop van de Heilige Geest iets anders is dan geloof in Christus Jezus?”

Ik zei: “Het is anders, mijn dierbare broeder.”

⁶⁹ Hij zei: “Denk je niet dat wanneer je Christus aanneemt, je de Heilige Geest ontvangt?”

⁷⁰ Ik zei: “Correct. Maar,” zei ik, “zie je, je belijdt slechts dat je Christus hebt aangenomen, totdat Hij het erkent.”

⁷¹ Hij zei: “Broeder Branham, Abraham geloofde God, en het werd hem tot gerechtigheid gerekend.”

⁷² Ik zei: “Ja. Maar God gaf hem een teken, dat Hij zijn geloof had aangenomen, toen Hij hem het zegel van de besnijdenis gaf, dat Hij zijn geloof had erkend.” Amen.

⁷³ Nu, wanneer wij Christus aannemen als onze Redder, dan, als we daar oprecht in zijn, dan geeft God ons een teken dat Hij ons geloof in Christus aangenomen heeft door ons het zegel van de besnijdenis te geven, wat de Heilige Geest is. Dat is het zegel van de besnijdenis. “Grief de Heilige Geest van God niet, waardoor u verzegeld bent tot de dag van uw verlossing.” Niet tot de volgende samenkomst, maar tot de dag van uw verlossing. Dat klopt—Efeziërs 4:30. Nu, dat is hoe wij de Heilige Geest ontvangen.

⁷⁴ Nu, als u zegt: “O, ik ben een gelovige,” en God heeft u nog niet de Heilige Geest gegeven, dan heeft Hij het nooit erkend. U belijdt gewoon dat u gelooft. Maar wanneer alle twijfel... Ik

zeg nu niet dat u geen gelovige bent. In zekere mate bent u een gelovige.

⁷⁵ Maar wanneer God gunst heeft gevonden, u gunst bij Hem heeft gevonden, liever gezegd, en Hij erkent dat u Zijn kind bent, en Hij uw hart kent, en Hij uw oprechtheid ziet—Hij weet dat alle dingen van u afgesneden zijn: dan verzegelt Hij u in het Koninkrijk van God, door de Heilige Geest, en bewijst aan de wereld dat Hij het geloof heeft aangenomen dat u in Hem beweert te hebben. Begrijpt u het nu?

⁷⁶ Nu: onmiddellijk daarna komt de verzoeking. “Elke zoon die tot God komt, moet eerst getuchtigd worden, beproefd.”

⁷⁷ Jezus—zodra Hij de volheid van de Geest ontving, in de rivier, toen Johannes Hem doopte: onmiddellijk nam de duivel Hem mee de woestijn in, om door een tijd van verzoeking te gaan. Maar toen Hij het Woord van God nam en de duivel overwon, “Er staat geschreven. Er staat geschreven,” kwam Hij daar toen uit, gereed voor Zijn bediening.

⁷⁸ En zo deed God bij Abraham. Nu, God heeft, nadat Hij hem uit zijn land had geroepen, en hij zich afscheidde van zijn land, zijn volk, en God hem toen het zegel van de besnijdenis gaf, en hem vervolgens de zoon gaf. Toen ging hij naar die uiteindelijke beproeving, helemaal tot de tijd dat hij zijn eigen zoon, Izaäk, moest offeren. En Hij zei: “Ziende dat u uw enige zoon niet gespaard hebt, weet Ik dat u Mij liefhebt.” Hij gaf hem die test.

⁷⁹ Toen, onmiddellijk, daarna—de strijd was toen gewonnen—zei Hij: “En uw zaad zal de poort van zijn vijand bezitten.” Amen. Daar hou ik van. “Zal de poort van zijn vijand bezitten.” We zullen zo dadelijk op dat laatste punt komen, zo de Here wil. Nu, Hij had dit. . . Abraham trouw bevonden. Nadat Hij Abraham trouw had bevonden, toen gaf Hij hem de belofte de poort van de vijand te zullen bezitten.

⁸⁰ Nu, daar is het waar velen van ons pinkstermensen een fout hebben gemaakt en denken: “Wel, de Heilige Geest is op mij uitgestort. Glorie aan God! Dat is alles wat ik moet hebben.” Nee meneer. U begint dan pas. U . . . dan is het niet. Het is uw test en uw beproeving.

⁸¹ Net zoals we het vinden in—in, daar in het—het—het Oude Testament: testen, beproeven en dan een zoon plaatsen. Adoptie, de zoon plaatsen, nadat hij al een zoon is, geboren is in het gezin. Hij is een zoon, dan zou hij worden getest en beproefd, en worden opgevoed door tuchtmeesters om te zien hoe hij erdoorheen komt. En dan wordt hij in positie geplaatst, bijna gelijk aan zijn vader.

⁸² Nu, dat is wat het vandaag is. We hebben ongeveer veertig jaar beproeving van pinksteren gehad, of meer, ziet u, van de gemeente te testen, te zien of ze zullen standhouden of niet. Om te zien wat u . . . En ziet u, daar kom ik er weer. In plaats van ons vast te houden aan het kruis en aan het Woord en door te gaan,

worden we gelijkvormig aan de wereld, vallen *deze* kant op weg, of vallen *deze* kant op weg, of nemen *hier* ons voorbeeld aan.

⁸³ Zoals ik altijd zo hard heb gesproken tegen mensen in deze huidige trend van vandaag: de vrouwen die hun haar knippen en—en de mannen die zich zo gedragen en alles, en gewoon immorele kleding dragen en dergelijke. Ik krijg daar zoveel kritiek op. Maar wat is het? Het is proberen die gemeente te redden. Het is proberen ze *hier* te krijgen, naar het Woord van God, ongeacht wat de andere wereld erover te zeggen heeft. Blijf bij Gods Woord. Amen. Zie? Ziet u?

⁸⁴ Het punt is, zoals ik gisteravond zei: de pinkstermensen wachten op een ruisende, machtige wind, maar ze laten na die stille, zachte stem te horen. Ziet u? Dat het verkeerd is om die dingen te doen. Zij denken: “Zolang de wind ruist: goed.”

⁸⁵ Maar dat trok de aandacht van de profeet niet. De ruisende wind maakte geen indruk op de profeet, Elia, in de grot. De machtige donderslagen en bliksemflitsen en stromende regen trokken zijn aandacht helemaal niet. Maar wat hem opviel, was die stille, zachte stem, datgene dat van binnen sprak. “Mijn Woord is de waarheid. Laat ieders woord een leugen zijn en het Mijne waar.” Dat is wat de profeet aantrok. Ziet u?

⁸⁶ En het zal het nog steeds doen. Het Woord van God trekt altijd de geestelijke mens aan, omdat het de gezindheid van Christus in u is, die weet dat dat Woord waar is.

⁸⁷ En u gaat door een beproevingstijd. De gemeente gaat door een beproevingstijd. Elk individu gaat door een beproevingstijd, voordat hij ooit de poort van de vijand kan bezitten. Abraham ging erdoorheen. Christus ging erdoorheen. Nadat Christus vervuld was met de Heilige Geest, daar bij de rivier de Jordaan, ging Hij door een beproevingstijd. Nadat Abraham eruit geroepen was, in zijn land werd geplaatst waar hij een pelgrim zou zijn, vervolgens de besnijdenis werd gegeven, en God hem keer op keer ontmoette, toch moest hij door de tijd van beproeving gaan. Elk zaad van Abraham ondergaat hetzelfde—Abraham en zijn zaad.

⁸⁸ Een organisatie, een gemeente—dat is de reden dat we onze organisaties langs de weg zien vallen: want wanneer het op de beproeving aankomt. Welke beproeving? Gods Woord. Daar is de test. Gods Woord is de test. Zullen we doen wat een stel mensen zegt te doen, of zullen we doen wat God zegt te doen? Dat is het verschil.

⁸⁹ Daar kwam het—de dagen van Dwight Moody, de dagen van Finney, Sankey, Knox, Calvin, Spurgeon, al de anderen, die geestelijke mannen—de organisaties volgden hen. Ze hebben daar een stel mannen in gekregen die zich er een weg naar binnen hebben gebaand, ieder die *dit* gelooft en *dat*, en *hier* een beetje

toevoegt en *daar* een beetje wegneemt en *hier* een beetje toevoegt, tot ze er tenslotte een organisatie van gemaakt hebben.

⁹⁰ En wanneer ze dat doen...de echte ware gelovige: God keert zich regelrecht om en pakt een klein, nederig persoon en breekt die zaak aan stukken. Juist. Heeft het altijd gedaan. God verandert niet. Scheurt die zaak gewoon aan stukken—enige geestelijk gezinde mensen die precies bij dat Woord zullen blijven.

⁹¹ Laat me u dit zeggen. Ik kreeg thuis een brief, van een van de fijnste kerken, grote organisaties in de pinksterbeweging. Die arme hartverscheurde vrouw schreef me een brief. En zij zei: “Broeder Branham, ik had lang haar gedragen en had een knot achter op mijn hoofd.” Zij zei: “En de...Mijn man hield ervan.” En zij zei: “Wij verhuisden van de stad waar we een gemeente hadden die heel geestelijk was, naar waar deze grote gemeente was—de eerste kerk van de stad.” En zei: “Toen we daar binnenkwamen—alle pinksterzusters hadden hun haar afgeknipt.” En zei: “Ze spraken mij daarover aan. Ik zei: ‘Nee, nee. Ik geloof dat de Bijbel zegt dat we dat niet moeten doen, dat het oneerbaar is om dat te doen.’” En dus: zij zei gewoon: “En zij bleven...” Ze lachten haar uit, zeiden: “‘Hé, je—je band achterop wordt plat, je reserveband,’ en zo allemaal. En gingen zo achter mijn man aan tot hij me gedwongen heeft mijn haar af te knippen.” En zei: “Ik heb me sindsdien veroordeeld gevoeld.”

⁹² Denk u eens in: een pinkstergemeente, die verondersteld wordt te staan voor het Woord van God! Dat is waar uw organisatie u naartoe brengt. Jawel. Zij laten na die stille, zachte stem van het Woord te horen, die hen tot de waarheid roept. Ze luisteren allemaal naar ruisende, machtige winden en een hoop gejuich en gedans en zeggen dat ze kracht hebben. Dat is in orde. Ik geloof daar ook in. Maar broeder, als u kunt dansen en juichen en u dan omkeren en het Woord van God ontkennen, en leven zoals de wereld, is er ergens iets fout. Ja.

⁹³ De Geest van God komt neer, die stille, zachte stem, en leidt u rechtstreeks naar Golgotha, waar wij dood zijn en ons leven verborgen is in God door Christus, en verzegeld door de Heilige Geest. Dan leeft alleen dat Woord daar. “Dán als gij in Mij blijft en Mijn Woord in u, vraag wat u wilt en het zal u gegeven worden.” Daar is het verschil.

⁹⁴ Ik hoop dat ik niet overkom als een fanatiekeling. Als ik dat ben, ben ik...ben ik—ben ik er onwetend van. Ik—ik geloof dat Gods Woord de waarheid is, en het moet hier verblijven. En als het hier verblijft, zal het zich aan de buitenkant tonen. Dat moet! Uw leven, uw hele samenstelling, zal anders zijn.

⁹⁵ Dus toen God Abraham de test gaf, kwam hij er voor honderd procent door. En zou...

⁹⁶ God kan een organisatie geen test geven, omdat die helemaal in de war is. God houdt zich niet op die manier bezig met organisaties. Hij houdt zich niet bezig met naties, van het heidense ras. “Hij nam een volk út de heidenen.” Bij Israël nam Hij een natie. Maar bij de heidenen: “Hij nam een volk út de heidenen omwille van Zijn Naam.” Dus ziet u, het is geen organi-. . . Het is geen organisatie. Het is een individu dat Hij uit de heidenen neemt.

⁹⁷ En wanneer de test komt—ziet u wat er gebeurt? Wij kwamen eruit voor rechtvaardiging. Wij ontvingen de doop van de Heilige Geest, in de pinksterbeweging. Maar als het op de beproevingsijd aankomt, nemen ze opgepoetste geleerden, willen ze zoals de wereld zijn, net zoals het was in de dagen van Wesleys beweging en al de anderen. Ze gaan naar school. Ze—ze leren wetenschap. En ze leren al deze andere dingen die met opleiding samengaan. En ze proberen psychologie te leren. “Slechts, het beste. . . Wel, zeg *dit* niet. Laat ze *dit* doen en *dat*. Want het zal. . .” Ziet u, u verzamelt en bouwt. . . Uw—uw—uw doelstelling is verkeerd. Uw motief is verkeerd. U bouwt naar een organisatie toe in plaats van naar Golgotha. Hoe kunt u naar Golgotha bouwen en er niet komen via het Woord?

⁹⁸ “Want wij zijn gewassen door het water van het Woord.” “Blijft gij in Mij en Mijn Woorden in u, vraag dan wat u wilt.”

⁹⁹ Dáár is waar we de nederlaag van de pinksterbeweging zien: omdat ze bij het Woord weggaan. Het Woord zal één ding zeggen; zij zullen proberen die organisatie daar ergens binnen te laten komen. En ze zullen regelrecht van dat Woord weglopen en het regelrecht de organisatie in meenemen. En ziet u waar het op uitgelopen is? Het is bijna zoals de andere kerken. Maar dan dansen en juichen we en spreken we in tongen en springen we op en neer—die dingen zijn in orde. Hun organisatie is in orde. Ik hoop dat ik mezelf duidelijk heb gemaakt. Maar het punt is: die stille, zachte stem van het Woord die spreekt. Dat is het.

¹⁰⁰ U wordt op de proef gesteld. God beproeft u zoals Hij Abraham beproefde. Hij beproeft het zaad van Abraham dat na hem kwam. En nu, de reden dat we de poort van de vijand niet bezitten, de reden dat er zoveel onder ons zijn, is omdat we niet in staat zijn de test te doorstaan. En laat me u dit zeggen: de test van het Woord is juist.

¹⁰¹ De reden dat we dat niet hebben, en dat nooit zullen hebben. . . in de organisatie. Ik denk dat pinksteren enkele fijne organisaties heeft. Enkele van de beste mannen die ik. . . die op deze aarde leven, horen tot die—die organisaties.

¹⁰² De Assemblies of God—daar heb ik vrienden. My! Een broeder daar in Indiana waar ik, geloof ik, zo meteen heen ga om een bijeenkomst te houden. Broeder Roy Weed—hij is een regionaal opziener van de staat Indiana. Ik geloof dat hij een

godvruchtig man is. En toch is hij een regionaal opziener van de Assemblies of God.

¹⁰³ De Foursquare... o my—hoeveel...! Ralph McPherson, en velen van die broeders, die godvruchtige mannen zijn—niets op hun leven. Het zijn goede mannen.

¹⁰⁴ Verder naar de eenheid, zoals ze zich noemen: Eenheid. Of, nu... Ik denk niet... Ze noemen het de Jezus Naam-kerk. Jack Moore—om er maar één te noemen van de... Er zijn er honderden—fijne mannen, goede mannen, godvruchtige mannen.

¹⁰⁵ Maar het punt is, broeder, is dit: wanneer u zich aan die organisatie vastklampt. Ziet u? God neemt die organisaties en—en ze zijn allemaal gevallen. Kijk naar ze: wereldsgezindheid die binnensluipt. Kijk naar hun vrouwen. Kijk naar hun mannen. Kijk naar hun toestand. Ik zou u, Assemblies of God, kunnen wijzen op mensen die diakenen in hun raad hebben die twee of drie keer getrouwd zijn—predikers, die van alles doen. Vrouwen met hun haar afgeknipt, die korte broeken dragen, make-up op hebben, en toch beweren de Heilige Geest te hebben, vertrouwend op het bewijs van spreken in tongen of op-en-neer springen of juichen.

¹⁰⁶ Zij hebben geen gehoor voor die stille kleine stem van het Woord. Dat Woord houdt je in balans met het kruis. Daar ligt het. Daarom hebben we vandaag geen ware profeten in de gemeente, zoals Agabus.

¹⁰⁷ Daarom is het dat de gemeente vandaag, dat zij—ze nauwelijks respect hebben voor spreken in tongen wanneer er iemand spreekt, omdat ze zoveel onzin en aanstellerij hebben gehoord dat ze niet weten wat er goed en fout van is.

¹⁰⁸ Uitleggingen die slechts inbeelding zijn, iemand die gewoon iets zegt omdat hij meent geleid te zijn. Dat is geen uitleg. Uitlegging... niet iemand die in tongen staat te spreken en een ander die over een paar minuten opstaat en uitlegt wat hij zei. Wanneer de een spreekt, legt de ander het ter plekke uit en geeft het woord voor woord weer, dezelfde uitdrukking, alles, net zo. *Deze* man profeteert misschien, maar het is geen uitlegging. Sommigen die met *dit* soort stem iets geven; *dit* hier achteraan iets anders gevend. En sommigen zeggen tien woorden, en een ander zegt er vijftig woorden achteraan, als uitleg.

¹⁰⁹ *Uitleggen* betekent “woord voor woord zeggen”. Als het een Woord van God is, moet het woord voor woord komen; regel op regel, regel op regel. Dat is de wijze waarop het Woord moet komen.

¹¹⁰ Maar wat hebben wij gezien? Zoveel onechtheid! En ze hebben dat gedaan om te... in plaats van bij het Woord te blijven, hebben ze dat daar genomen. Zodra iemand dat deed, noemden ze hem een pinkstergelovige. En u weet wat er gebeurt.

111 Wanneer de beproeving komt, de beproevings tijd, dan begint het zaad . . . laat het zien wie zaad is en wie niet. Nu, ongeacht wat er gebeurde, Abraham bleef bij het Woord, de belofte.

112 Maar vandaag kan de organisatie dat niet doen. En sommige van u dierbare broeders die tot die organisaties behoren, wees het een keer oneens met hen—u weet waar u terecht komt. Hoeveel van jullie . . . ?

113 Ik zeg niet van nu in dit gebouw, maar hoevelen die in mijn studeerkamer zijn geweest, hoevelen zijn er wel bij mij geweest die zeiden: “Broeder Branham, wij weten dat dat de waarheid is. Maar als we hieruit geschopt worden, wat moeten we dan?”

114 Broeder, wat gaan we doen? Houd vast aan Golgotha, houd vast aan de belofte, houd vast aan het kruis, wat er ook gebeurt.

115 En ze hebben daar enkele van de fijnste mensen. Ziet u? Maar wat ik probeer te doen, is te zeggen dat dat moet falen. Het heeft altijd gefaald en zal altijd falen. Maar het is, of u nu bij God faalt of niet, houdt Gods Woord en Zijn belofte in de eerste plaats. U zult erdoor op de proef worden gesteld.

116 U zult papieren ondertekenen dat u *dit* of *dat* zult doen. Zelfs tegen het Woord in, zult u het nog steeds ondertekenen. Dat is juist. In uw hart weet u dat het verkeerd is. Dat is die stille, zachte stem die spreekt—dat Woord. Geen wonder dat we niet verder kunnen, omdat er iets is gebeurd. U hebt u afgescheiden van die kleine zachte stem. U liep te snel vooruit. God riep u, maar u liep te snel vooruit, omdat de donderslagen bulderden, de bliksem flitste, de berg schudde.

117 Het heeft Elia nooit bewogen, die profeet. Hij wilde die stem eerst. Hij zei: “Ik zal hier blijven liggen.”

118 Vandaag zijn er zo velen begonnen met genezingsdiensten, vleselijke nabootsingen, allerlei dingen, en sensaties die zelfs nooit in het Woord van God voorkomen. Dat klopt. Wat is het? We behoren dat lied te zingen: “Zij die wachten op de Here. Laat mij mijn trots opzijzetten en Uw naam aanroepen. Laat mij wachten, Here, tot ik die stille, zachte stem hoor.” En die stem zal een Schriftuurlijke stem zijn. Het zal precies overeenkomstig het Woord spreken. Amen. Goed.

119 . . . bevonden, Abraham, nadat hij eruit was geroepen, was afgescheiden, van zijn geliefden, van zijn familie, van zijn huis, voor zijn verwanten, naar een vreemd land. Door geloof deed hij dat. Toen, omdat hij het deed, gaf God hem de besnijdenis, om te bewijzen dat hij Gods zoon was, dat hij in Hem geloofde, omdat hij de belofte geloofde. Al kon hij het niet, zag hij het niet in het natuurlijke, maar hij beleed “dat alles wat tegengesteld was aan Gods Woord een leugen was.” Ongeacht hoeveel bewijs er naar voren komt, het is nog steeds een leugen.

¹²⁰ Ik heb er een hekel aan om dit te zeggen, maar ik zal het moeten. Kijk. En wanneer je vrouwen neemt—ik zeg het als iets wat voor ogen ligt—die beweren de Heilige Geest te hebben, en het fatsoen niet hebben om hun haar te laten groeien, is er ergens iets mis. Een vrouw die een kledingstuk zal aantrekken dat aan een man toebehoort, en dat draagt, terwijl de Bijbel zegt “dat het een gruwel is voor . . . voor God, als een vrouw een kledingstuk draagt dat aan een man toebehoort.” En dan beweert u de Heilige Geest te hebben en u doet dat?

¹²¹ Ik sprak daar op een dag in Oregon over. Er was een vrouw die mij een ellenlange brief schreef. Ze zei: “Broeder Branham, je hebt een wonderbare bediening, maar je bent het zeker aan het verpesten.” Ze zei: “Nu, hoe zit het met . . .” Zei: “Ik draag altijd een overall.” Zei: “Wat dan als je de tuin ingaat om wat . . . wat uit de tuin te plukken, en met een jurk aan. Denkt u niet dat het er veel beter uit zou zien met een overall aan dan dat het— of een tuinbroek, wat het ook is—dan om een jurk aan te hebben?” En zei: “Kijk, ik rij met de jongens mee de bergen in wanneer ze naar boven gaan om het vee te hoeden, en,” zei, “ik kom in het gebied waar het wemelt van de muggen.” Zei: “Nu, met een—met een jurk aan, zouden ze me opvreten. Met een overall heb ik er geen last van.”

¹²² Ik zei: “Dat is dunner dan de bouillon die gemaakt is van de schaduw van een kip die van de honger is omgekomen. Goeie genade! Daar zit niet één Woord van God bij. Dat is uw eigen mening.”

¹²³ God zei: “Laat elk woord een leugen zijn en het Zijne waar.” Mijn vrouw draagt een jurk. Zij plukt in de tuin. Zij heeft er geen moeite mee. En trouwens, een vrouw heeft daar sowieso niets te zoeken bij een groep mannen daar die vee aan het hoeden zijn. Ze zou in de keuken moeten zijn waar ze behoort. Zo is dat.

¹²⁴ Ze proberen gewoon een excuus te vinden, maar die is er niet. Gods Woord is duidelijk—en een vrouw die geboren is uit de Geest van God zal . . . En een man die geboren is uit de Geest van God zal zijn vrouw zich niet zo laten gedragen. Wat zei Hij? “Zij die haar haar afknijpt, onteert haar hoofd.” En haar man is haar hoofd. Ze is oneerbaar.

¹²⁵ Ik kan maar beter mijn mond houden. Goed. Nu, ziet u—ziet u: dat is genoeg. U weet waar ik het over heb.

¹²⁶ Ik zeg dat niet uit kwaadwilligheid. Als ik dat zeg uit kwaadwilligheid, moge God zich dan over mijn zondige hart ontfermen en laat me hier bij dit altaar komen en me bekeren.

¹²⁷ Ik zeg het omdat, vrienden, ik u liefheb. En ik probeer u te vertellen wat de waarheid is, en dat is Gods Woord. Wij moeten die stille stem van God horen, om ons aan het Woord te conformeren. We gaan door een tijd van beproeving. Halleluja!

128 Was u zich ervan bewust dat na die beproevingstijd kwam, dat onderricht van die zoon die geboren werd in een denominatie-gezin? Als hij de beproeving doorstond en bij het verlangen van de vader bleef, dan werd die jongen meegenomen en werd hem een gewaad aangetrokken, en dan werd er een ceremonie gehouden. En die jongen werd toen geplaatst, in het gezin waarin hij geboren was.

129 Dat is wat er vandaag met onze pinksternen aan de hand is. Ze springen gewoon *hier* en *daar* en onze organisaties trekken ze *deze* kant en *die* kant op. Ze blijven niet bij het Woord.

130 Als u bij het Woord blijft, dan zal God, als Hij ziet: “Als gij in Mij blijft en Mijn Woord in u,” . . . Zijn . . . Hij kan het niet ontkennen— het is Zijn Woord. Dan zal er ooit een tijd zijn dat u meegenomen wordt en apart wordt gezet en iets wordt gegeven dat echt is—halleluja—kracht van de almachtige God.

131 Want God wacht op Zijn kinderen, maar ze willen zich gewoon niet conformeren, wanneer ze tot die beproevingstijd komen. Wilt u het aannemen? “Wel, de kerk zal me eruit zetten.” Goed. Daar hebt u het. Ga dan. Dat is niet Abrahams zaad. Abrahams zaad gedraagt zich niet zo.

132 Abrahams zaad . . . Nu, het maakt mij niet uit wat er opkwam tegen Abraham, hij bleef precies bij dat Woord van belofte, bleef er gewoon precies bij. Ongeacht hoe Sara kwam, de anderen kwamen, verschillenden kwamen, wat het ook was, hij beschouwde het alsof het niet was. Hij keek . . . hij geloofde dat hij de belofte kon zien, omdat God het hem beloofde, en dat was alles wat ertoe deed. Het was Gods Woord; het bleef in hem.

133 Toen gaf Hij hem die uiteindelijke test. “Ik zal hem een dubbele portie geven en hem beproeven.” Nu, hij heeft de zoon al. Hij ziet dat hij dat heeft. “Maar nu zal Ik hem zeggen: ‘Neem die zoon mee en dood hem.’ En laat die zoon, als hij ziet . . . Zal hij die zoon doden? Ik zal hem nu beproeven.”

134 Abraham, trouw aan het Woord! Hoe, wanneer u de belofte ontvangt, hoe gaat u dat ooit tegenhouden?

135 “Hoe—hoe gaat u—hoe gaat u ooit verwachten een vader van naties te zijn, en hier bent u nu al honderdvijftien jaar oud?” De kleine Izaäk, ongeveer veertien, vijftien jaar oud. “Hoe gaat u een vader van naties zijn terwijl u honderdvijftien jaar oud bent, hier is uw enige kind, en u vernietigt het enige bewijs dat u hebt?” Amen.

136 “Hoe moet ik het ooit redden als ik uit mijn organisatie stap? Hoe moet ik het ooit redden als ik *dit* doe?” O, luister naar die stille kleine stem en kom tot het Woord—het Woord.

137 U zegt: “Ik hoorde een stem mij *dit* vertellen.” Als het tegengesteld is aan het Woord, was het niet Gods stem. Gods stem komt tot het Woord.

138 Toen liep Abraham daar regelrecht naartoe, naar de stem, en die stille, zachte stem van God, naar het Woord van God, dat hij het leven van zijn eigen zoon moest nemen.

139 Hij zei: "Houd uw hand terug, Abraham. Ik weet nu dat u Mij liefhebt. En al degenen na u—halleluja—al degenen die na u komen, die bereid zijn Mijn Woord te nemen, die zullen uw zaad zijn, en daar zal hij de poort van de vijand bezitten."

140 Ik wou dat ik tijd had om u iets te vertellen over wat er een paar dagen geleden gebeurde, ziet u, van wat er plaatsvond. O, jongen!

141 "Zullen de poort van de vijand bezitten; uw zaad na u. Abraham: wie u zegent, zal gezegend worden, en wie u vervloekt, zal vervloekt worden." Jezus zei: "Het is beter dat een molensteen aan uw nek wordt gehangen en om in de diepten van de zee te verdrinken."

142 En deze organisaties die die godvruchtige mannen eruit zetten, omdat ze een standpunt hebben ingenomen voor de waarheid, het Woord, en de Geest en kracht van God, en bij het Woord blijven, ziet u wat er gebeurde? Je bent verdronken in de zee van vergetelheid.

143 "Het is beter dat een molensteen aan je nek wordt gehangen en je verdrinkt in de diepten van de zee dan zelfs de geringste van deze gezalfden aanstoot te geven." Wat zijn zij? Abrahams zaad dat bij het Woord van belofte blijft.

144 Sommige van onze kerken komen tot het punt dat ze het ontkennen: ze ontkennen goddelijke genezing; ze willen het niet meer in hun kerk. Dat is juist. Onze pinksterorganisaties, ze willen geen goddelijke genezing meer. Wat is het? Ziet u niet hoe de duivel heeft gewerkt? Hij is daar tussengekomen en heeft zo wat valse dingen gezegd. En gewoon intellectuele mannen die denken dat ze geestelijk zijn, en ze kijken daarnaar en zeggen: "Kijk naar *die*. Kijk naar *die*." Daar kijk ik niet naar.

145 Als u Abrahams zaad bent, zult u kijken naar de belofte van God, wat God zei om eraan te doen. Dat is het. Abrahams zaad; we kijken naar een belofte. Het maakt mij niet uit hoeveel aan *deze* kant vallen en hoeveel aan *die* kant vallen. De belofte blijft waar.

146 U moet door die beproevingen heen komen. Ziet u? Ja. Abraham werd eerst getest en daarna verzegeld; kreeg toen de belofte dat "zijn zaad de poort van de vijand zou bezitten." Daar hou ik van. Toen bezaten zij de poorten van hun vijand, nadat zij op de proef waren gesteld.

147 Het punt is dat we de beproeving niet kunnen doorstaan. Dat is de reden dat onze organisaties de test niet kunnen doorstaan. Het is niet de wil van God. Het is . . . God heeft het gezegend, maar het is niet de wil van God. Want, ziet u, u hebt

hier een hele groep mannen, met een hele groep ideeën, en ze bundelen ze bij elkaar en komen naar voren met het beste wat ze kunnen. Sommigen zeggen: “Dit is een groot man. U kunt zijn woord niet ontkennen.” Wel, dat is dezelfde manier waarop de katholieke kerk georganiseerd is, hetzelfde: op een groep intellectuele gelovigen. Intellectuelen—zij kijken ernaar, passen het aan aan de tijd. Dat kunt u niet doen. Al het andere is een leugen, behalve Gods Woord.

148 Abraham keek nergens anders naar dan naar Gods belofte. Ongeacht wat er was, bleef hij bij Gods belofte.

149 Dan is dat de reden dat we er niet meer vinden. Een organisatie kan de poort van de vijand niet bezitten. Er zitten daar te veel mensen met allerlei eigen gedachten tussen.

150 Er moet een individu zijn dat de poort van de vijand in bezit neemt. U kunt het doen, als u dat wilt. Jazeker.

151 Laten we er eens een paar nagaan en zien of ze bij de Schrift blijven.

152 Nu, er was een tijd in Babylon toen er een—een beeld werd opgericht—een mooie voorafschaduwning van de katholieke kerk— en allen die niet voor dat beeld neerbogen, zouden in de vurige oven verbrand worden. Nu, het was een moment van beslissing of ze zouden blijven, wanneer God zei: “Gij zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben, noch enig beeld maken van wat dan ook.” Dat is wat God zei. Het beslissende moment kwam.

153 De rest van Israël deed gewoon mee. En toen de bazuin klonk en de—en het psalter speelde en de—en de fluit klonk, wel, vielen ze allemaal neer voor dit beeld.

154 Echter er waren er drie die zeiden: “Niets daarvan.” Ze hoorden die stille, zachte stem, en ze bleven trouw aan het Woord. Wat deden ze? Bleven bij het Woord.

155 En nadat zij—ze—ze zeiden: “Als u het niet doet. . . We geven u nog een kans, anders gooien we u in de vurige oven.”

156 Zeiden: “Onze God is bij machte om ons uit die vurige oven te bevrijden.” [Leeg gedeelte op de band—Red.] “Maar hoe dan ook, wij zullen bij het Woord blijven.”

157 Nu, broeder, hoe zit het met u? “Wat zal ik doen, broeder Branham?” Blijf bij het Woord. Blijf bij de belofte. “Mijn gemeente zal mij helemaal verlaten.” Blijf bij de belofte. Ze moeten op een dag sowieso voorbijgaan. Maar God niet. Blijf bij de belofte. “Wel, ik zeg u, ze zullen me eruit schoppen.” Blijf bij de belofte, jawel. Blijf gewoon bij de belofte. Nu, als je bij de belofte kunt blijven en daar kunt blijven, blijf dan bij ze.

158 Heb gemeenschap met iedereen. Maar nu, hier—nu, u zult nooit anders winnen dan door gemeenschap met iedereen te hebben. U moet. . . Nu, als ze zo slecht worden en ze immoreel

zijn, blijf er dan bij vandaan. Jazeker. Kom niet op het gebied van de vijand. Maar zolang u uw broeder probeert te winnen, is dat anders. Ziet u?

¹⁵⁹ Nu—let op—maar u zult de mening van de organisatie nooit winnen, één persoon—nee hoor— als zij hun regels eenmaal hebben vastgelegd: “Wij geloven *dit*,” punt uit. Als je je doctrine zou opstellen: “Wij geloven *dit*,” komma, dan zou het anders zijn. Een punt betekent: “Wij geloven *dit*, en u moet *hierin* meegaan en dit papier ondertekenen, anders houdt het op.”

¹⁶⁰ Maar als u zegt: “Wij geloven *dit*,” komma, “plus nog zoveel als wij van God kunnen leren. Wij staan open voor de Heilige Geest,” dan gaat u verder, broeder. Ja. Dat zal nu anders worden.

¹⁶¹ Maar, ziet u, als u het vastlegt met een punt, en God laat iets anders opkomen waarvan blijkt dat het Zijn Woord is, de waarheid is, dan kunt u niet bewegen, want er staat “punt.” Dat beëindigt het. Daar stierven de lutheranen. Daar stierven de methodisten. Daar stierven de baptisten. Dat is waar de presbyteriaan stierf. En daar is het waar de pinkstermensen sterven. Zo is dat. Zo is dat. Daar sterven ze, kijk maar, want het staat—het staat al vastgelegd. Er is niets dat u—dat u eraan kunt toevoegen of ervan kunt afnemen. Daar—daar staat het. Dat is uw leer.

¹⁶² De lutheraan kon heiliging niet aannemen. Nee meneer. Hij zei: “De rechtvaardige zal leven door geloof.” Niet Maarten Luther, maar die groep die hem volgde. Dat klopt.

¹⁶³ Niet John Wesley, maar de groep die hem volgde. Dat klopt.
Niet Calvijn, maar de groep die hem volgde

¹⁶⁴ Niet John Smith van de baptistenkerk, die 's nachts zo hard bad tot zijn ogen dichtgezwollen waren, voor zijn kerk, en zijn vrouw hem naar de tafel moest leiden en hem daar met een lepel moest voeden. Niet hij, maar deze groep baptisten die na hem volgt, de organisatie die na hem kwam.

Niet Alexander Campbell, maar degenen die na hem volgden.

¹⁶⁵ Niet de pinksterbeweging in het begin, die alle dingen gemeenschappelijk had en gemeenschap had met iedereen, maar de groepen die kwamen en zeiden: “Nee. Wij zijn *dit*, en wij zijn *dit*. En *dit* zijn geschilpunten, en dat is dat!” (“Die zich afscheiden, schijnbaar het geloof niet hebbende.”) Juist. Dat deed het. Daar is het kwade. Amen. Ik voel me vanmorgen religieus.

¹⁶⁶ De Hebreeuwse kinderen: nadat zij de test hadden doorstaan of zij bij het Woord der belofte zouden blijven of niet, werden ze op de proef gesteld. En wat deden ze? Zij namen de poort van de vijand in bezit. Amen. Waarom? Ze bleven bij het Woord.

Blijf bij het Woord, die stem van God die tot u spreekt.

167 Nu, alle redenering zei: “Nu, kijk. Babylon—het zou niet anders zijn. Want wij, wanneer wij voor dit beeld buigen, aanbidden wij God toch. Wel, als we het op *deze* manier doen, bedoelen we het op *deze* manier.”

Doe het zoals God zei.

168 Wat als God zei: “Mozes, doe je schoenen uit, Mozes. Je bent op heilige grond.”

169 En hij zei: “Dank U, Here. Ik geloof zeker in U. Ik zal in plaats daarvan gewoon mijn hoed afnemen. Het is te veel moeite om mijn schoenriem los te maken.” Mm-hm. Huh! Het zou nooit werken.

Hij zei: “Schoen.” Hij zei niet “hoed”. Juist.

170 U moet regel voor regel komen, wat God zegt, en met Zijn Woord overeenstemmen.

171 Nu: nadat zij de beproeving hadden gehad, namen zij de poort van de vijand, het vuur, in bezit. Ze ontdekten, toen ze door naar het einde gingen, en bij Gods Woord bleven, dat ze de poort bezaten. Dat is juist. Nadat. . .

172 Daniël. Er was een bevel uitgegaan en ondertekend door de Meden en Perzen dat niet veranderd kon worden: “dat als iemand tot een andere god zou bidden, hij in de leeuwenkuil geworpen moest worden.” En Daniël wist dat het Gods Woord was om tot Hem alleen te bidden, dus opende hij gewoon de ramen en bad toch. Nu, hij trok zich niet terug in een hoekje. Hij opende de ramen, richting de tempel. Hij schaamde zich er niet voor.

173 En wij willen onze godsdienst niet op zondag beoefenen en maandag iets anders doen. Of in ons hart het ene geloven, en als we voor iemand anders komen te staan, zeggen: “Wel, ik weet het niet. Ja, ik denk dat je gelijk hebt.” Wees wat u bent. Bent u het niet, ga dan van de preekstoel af en verlaat de gemeente. Dat klopt. Want u bent een last voor beiden. Blijf wat u bent. Zeg wat u gelooft, dan hoeft u nergens op terug te krabbelen. U staat precies voor wat waar is. Iedereen weet waar u staat. Mensen zullen u waarderen, ieder mens.

174 Een vrouw zou zo lelijk kunnen zijn als wat. Ze kan groot zijn, dik, klein, mager, zwart haar hebben, bruine ogen, blauwe ogen, grijze ogen; de één zus en de ander zo. Maar als die vrouw rein is, een dame, is er geen man in het land die niet zijn hoed voor ze zou afnemen, als er ook maar een greintje man in hem zit. Juist. Want zij—zij laat zien wat zij is, en mannen hebben daar waardering voor.

175 Zo zal God een man waarderen die zal zijn wat hij is, of mannen die Christelijkheid belijden. Laten we een Christen zijn, vervuld met de Heilige Geest, met het Woord van God, of het vergeten. Juist. Want anders wordt u huichelachtig, als u een ander leven leidt. En zien mensen u hier naar dansfeesten gaan

en roken en dergelijke dingen, en beweren een Christen te zijn, dan, ziet u, legt u een struikelblok op de weg van een ander.

¹⁷⁶ U vrouwen te zien, soms, hoe ze hun haar afknippen en zich kleden en gedragen met van die kleine jurkjes aan en eruitzien als een strak in 't vel getrokken knakworst of zoiets als ze daar op straat rondlopen met hakken ongeveer zó hoog, over straat trippelend. Is dat Pinksteren? Dan zeggen de—de andere kerken: “Ze beweren iets te hebben wat ze niet hebben.”

¹⁷⁷ U bent verzegeld en gemerkt door de Heilige Geest. U bent niet vanavond in een danszaal, opgesloten in de armen van een man die niet uw man is, en de volgende avond dan terugkomen naar de kerk en overal ronddans. Dat is geen Pinksteren. Dat is huichelarij. Dat is vuiligheid.

¹⁷⁸ Ik zeg het niet zozeer tegen u. Maar u beseft dat deze banden die hier gemaakt worden over de hele wereld gaan, dus ik predik gewoon alsof het tot de hele wereld is. Wanneer ik voel dat God zegt: “Zeg iets,” zeg ik het gewoon, want ik weet niet waar het heen gaat. Dat is aan Hem om daarvoor te zorgen. Blijf gewoon bij het Woord. Jazeker. Goed.

¹⁷⁹ Nee, Daniël zou niet buigen voor hun bevel, of hij nu uit de organisatie werd gegooid of niet. Hij bleef bij het raam en bleef bij het Woord van God. Hij schaamde zich er niet voor.

¹⁸⁰ Wat is er gebeurd? Ze wierpen hem in een leeuwenkuil, maar hij bezat de poorten van de leeuwenkuil. Waarom? Glorie! Omdat God zei dat zijn. . . “Uw Zaad de poort van de vijand zal bezitten.” Wat de vijand ook is, u hebt de poort. O, hoe vaak konden wij. . . ?

¹⁸¹ Kijk naar Mozes, die recht bij Gods geboden bleef, ging naar Egypte; het leek alsof alles tegengesteld was. Hij had een aantal nabootsers die met hem meegingen. Hij ging daarheen met een paar tekenen, om te laten zien dat hij gezonden was. Wierp een slang neer, enzovoort.

¹⁸² En hier kwamen de nabootsers langs die de hunne neerwierpen. Wat kon hij doen? Niets. God heeft hem nooit verteld dat ze dat zouden doen. Hij wilde Mozes op de proef stellen. Hij was Degene die Jannes en Jambres toestond om hun slangen neer te werpen, of hun staf.

¹⁸³ Dus daar stond Mozes op de post van zijn plicht. Wierp zijn staf neer. Het veranderde in een slang. Hij zei: “Kijk daar eens, farao. Dat is wat mijn Here mij vertelde om voor u te komen doen.”

¹⁸⁴ Farao zei: “Kom hier Jambres en Jannes.” Zij wierpen hún staven neer. Díe werden slangen; wat had Mozes gedaan.

¹⁸⁵ Was zijn gezicht rood? Nee meneer. Hij geloofde nog steeds dat God hem gezonden had. Hij bleef bij die belofte. En wat gebeurde er?

¹⁸⁶ Dat is wanneer u voor sommige van uw conferentiesamenkomsten staat. Uw gezicht kan misschien een beetje rood worden. Blijf bij het Woord.

¹⁸⁷ Wat is er gebeurd? Plotseling kwam deze grote cobra van Mozes eraan en slokte ze op. God betuigde. Na zijn beproeving zei hij: "Ik wil dat u, door dit teken, die kinderen daarginds laat gaan. Ik wil dat u ze terug naar huis stuurt, waar ze thuishoren. God kwam hierheen om te vertellen. . . zond mij hierheen om hen te bevrijden. Ik wil dat ze teruggaan." Hij wierp dat daar neer.

¹⁸⁸ O, de test kwam. Mozes, wat ga je doen—je omkeren, weglopen, zeggen: "Wel, misschien was ik verkeerd"? Nee meneer.

Mozes bleef daar staan: "God heeft dit opgedragen." Glorie!

¹⁸⁹ Als God wat zegt, blijf er dan bij. Wat er ook gebeurt, blijf erbij. Als ze u eruit zetten en zeggen: "Wij zullen niet samenwerken, zullen *dit* niet doen," blijf erbij.

¹⁹⁰ Mozes bleef erbij. Wat gebeurde er? Hij nam de poort van zijn vijand in bezit. Halleluja. De duivel zei: "Ik zal de Dode Zee voor u uitstrekken," maar het opende zich. Ze konden hen niet langer in Egypte houden. Hij nam de poort van de vijand in bezit. Waarom? Omdat hij bij de opdracht bleef die God hem gaf. De geboden van God, hij bleef bij Gods Woord, en hij nam de poorten van de vijand in bezit.

¹⁹¹ Jozua, nadat hij een beproeving had doorstaan. Hij was daar geweest en zwom waarschijnlijk de Jordaan over, hij en Kaleb, met de bespieders. Toen hij terugkwam van de Jordaan. . . ze kwamen bij Kades-Barnea. En ze zeiden allemaal: "O, als we dat beginnen, zal dat onze organisaties in stukken breken. We kunnen gewoon niet binnentrekken."

¹⁹² Die geest sterft niet. "O, dat kunnen we niet hebben. Als we onze mensen dat leren, wat zullen we dan doen? We zouden praktisch de helft van de diakenen uit de kerk kwijt zijn. Ze zijn twee keer getrouwd, drie keer. Wat zullen we doen? Wij, nou, als wij onze vrouwen vertelden dat ze lang haar moesten dragen, weet u wat ze zouden doen? Ze zouden de kerk verlaten. En wat zouden wij doen? Wel, we zouden gewoon als ouderwets beschouwd worden." Jezus was ook ouderwets. "Dat kunnen we niet. Wij kunnen dat niet. Het is te veel voor ons."

¹⁹³ U weet waar een grensgelovige toe komt. Hebreeën, het 6e hoofdstuk, legt dat uit. "Hij die eens verlicht was, deelachtig is geworden van de Heilige Geest en dan wegvalt, om zichzelf weer te vernieuwen." Hij kwam tot die grenslijn en weigerde over te steken, dat is het, weigerde volledig te geloven.

¹⁹⁴ Want wat deed Kaleb? Wat deed Jozua? Hij zei: "Wij zijn méér dan in staat om het in te nemen." Waarom? Zij bleven bij wat God beloofde.

¹⁹⁵ Wel, ze zeiden, de anderen zeiden: “Wel, het zijn reuzen. Ze zitten allemaal achter muren. Ze zijn zo. Wel, we kunnen niets tegen hen beginnen.”

¹⁹⁶ Jozua zei: “We zijn méér dan in staat om het te doen. Stil, mensen! Zwijg! Ga zitten!” Amen.

¹⁹⁷ Ik zeg u: geloof is iets machtigs wanneer het op het Woord van God aankomt. Hij is dan niet bang. Geloof heeft haar op zijn borst, grote spieren. Het zegt: “Hou je stil!” Al het andere vlucht de hoek in, jazeke, wanneer God spreekt. “Blijft gij in Mij en Mijn Woorden in u, zeg dan wat u wilt.” Daar bent u er. O, daar hou ik van. Hm!

Duivels zullen beven en zondaars zullen
ontwaken;
Geloof in Jehova zal alles doen schudden.

¹⁹⁸ Hoe kunt u geloof hebben wanneer u weet dat u niet werk- . . . wandelt in Zijn Woord, wanneer u weet dat er dingen zijn die u behoort te zeggen en u het niet zegt? Er dingen zijn die u zou moeten onderwijzen en u het niet onderwijst; er dingen zijn die u niet kunt zeggen, en hoe kunt u geloof hebben wanneer u weet dat u verkeerd bent?

¹⁹⁹ “Als ons hart ons niet veroordeelt.” Daar hebt u het. Daar hebt u het. Maar blijf bij dat Woord, waar niets veroordeeld is. “Er is geen veroordeling voor hen die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest.” De Geest leidt met het Woord, want de Geest kan alleen uit het Woord komen, want Zijn Woord is Geest. En het kan alleen . . . De echte ware Geest van God kan alleen het Woord van God spreken. O, tjonge! Jongen, jongen!

Ga weg, wereld. Satan, verlaat ons.

²⁰⁰ Wees niet bang om tegen deze berg te zeggen: “Verplaats u.” Zeg het. Blijf daar en zie haar afbrokkelen. Jazeke.

²⁰¹ Maar als u daar enige veroordeling hebt, kunt u zich beter—beter stilhouden. Dan kletst u maar wat. U zegt de waarheid niet. U zegt niet de dingen die u zou moeten zeggen. Goed.

²⁰² We ontdekken dan dat Jozua, nadat hij door die beproeving was gegaan—hij zag het bewijs van een goed land— en hij stond daar bij Kades-Barnea en klaagde tegen hen allen en zei: “We zijn meer dan in staat om het in te nemen. Wij kunnen het innemen.” Waar ging het om? Oversteken.

²⁰³ Wat was Mozes' bedoeling? “Toon dit teken en breng de kinderen eruit.” En het leek alsof het gefaald had. Maar hij bleef bij het Woord, en de poort van de Dode Zee kon hem niet vasthouden. Hij ging er regelrecht doorheen. Hij bezat de poort van de vijand.

²⁰⁴ Jozua, kijkend naar de belofte van God, zei: “Wij zijn meer dan in staat om het in te nemen.” Jazeke. En toen hij bij de

Jordaan kwam, wat deed zij? Ze moest wijken. Amen. Dat is het. Hij bezat de poort van de vijand. De Jordaan weerhield hem ervan om over te steken en die belofte in bezit te nemen. Maar toen hij daar aankwam . . . hij was het zaad van Abraham. Waarom? Hij geloofde Gods Woord. Dat is de enige manier waarop u een zaad van Abraham kunt zijn: door Gods Woord te geloven. En wat deed hij dan toen hij daar kwam waar hij op het punt stond om de vijand te veroveren? God opende de poort, en hij nam die in bezit, stak over.

205 Toen de eerste slag, zijn eerste conflict dat hij met hen had—de muren waren zo groot dat ze er een wagenrace bovenop konden houden. Hoe moet hij binnenkomen om ze te krijgen? Ze vluchtten voor hem, gingen naar binnen. Wat de vijand ook zal doen. “Maar u zult de poort van de vijand in bezit nemen.”

206 Zei: “Here, wat moet ik doen?” Op een middag liep hij daar peinzend rond. Hij zag een Man staan met Zijn zwaard getrokken. Jozua trok zijn zwaard, zei: “Bent U voor ons? Of bent U voor onze vijand?”

Hij zei: “Ik ben de Aanvoerder van deze legermacht.”

“Wat moet ik doen?”

207 “Trek er dertien keer omheen. Laat de bazuin klinken. U zult de poort van de vijand innemen.”

208 Ze viel neer. Ja meneer. Waarom? Hij was een zaad van Abraham, dat zich aan het Woord van God hield. Hij nam elke poort in die voor hem opkwam. Zeker.

Het wordt laat. Ik moet stoppen.

209 Kijk: al deze dierbare helden—ik heb hier een bladzijde vol van opgeschreven. Maar al deze dierbare helden, met de dingen die ze deden: uiteindelijk stierven zij.

210 Maar toen kwam het ware Geloofszaad, het koninklijke Zaad van Abraham, Jezus, een belofte. Abraham had Izaäk—klopt—naar het vlees, maar het ware zaad zat niet in dat organisatiesysteem. Het was in die belofte van Gods Woord, dat Hij hem een vader van naties zou maken, niet door Izaäk, maar door het koninklijke Zaad, Jezus. Dat was het koninklijke Zaad, en eigenlijk, het Zaad van Abraham . . . Jezus was geen Jood, en Hij was ook geen heiden. Hij was God. Ziet u? De . . .

211 U Katholieken hier, zegene uw hart. Maar wanneer u Maria aanbidt als een god—wat is er toch met u aan de hand? Maria was niets anders dan een vrouw. God koos haar. Zij was een couveuse. Dat is alles. Een couveuse, dat is wat een vrouw is—maar ze is verbonden met het zaad van de man.

212 Maar—het is een gemengd gehoor, maar ik moet dit zeggen, zodat u zult begrijpen waar ik het over heb. Nu, u luistert naar uw—uw dokter, en ik ben uw broeder. Zeker kunt u dat.

213 Maria leverde geen kiem voor Christus. Er was geen seksueel gevoel toen de Heilige Geest haar overschaduwde, helemaal niet. Maar God Almachtig, de Schepper, schiep de bloedcel en de kiem. Hm! Als de kiem van Maria was, dan staan de doden niet op.

Glorie! Dat kwam net vers. Ik ving dat net op.

214 Als u dan zegt dat het geen verschil uitmaakt in wat wij doen, waarom heeft God ons dan gezegd om ons te onthouden van dingen die verkeerd zijn? Waarom wekte God het lichaam van Jezus op als het niet zo is? Dus, ziet u, daar kon geen vrouw bij betrokken zijn. Als dat zo was, dan was Zijn lichaam naar Zijn moeder, Maria, omdat zij dan een seksuele affaire zou hebben gehad door een overschaduwning door een geest die haar ertoe bracht sperma af te geven, en dat is verkeerd. De Heilige Geest, door onbevleete ontvangenis, halleluja, daar schiep Hij zowel het sperma van de man als van de vrouw.

215 Noemde Jezus haar “moeder”? Ga het in de Schrift na. Hij noemde haar “vrouw”. Halleluja! Vrouw! (Dat is vers. Daarom gaat het zoals het gaat.) “Vrouw, zie, uw zoon.” Miljoenen mijlen dichter bij haar dan Hij.

216 Hij was God. Hij was geen Jood en ook geen heiden. Hij was God, zowel vlees als lichaam, God die in Hem woonde. God die in het sperma van een vrouw woont? Dat kon niet. Dat sperma van de vrouw moest iets met ons vlees te maken hebben. Maar het was het bloed, plús het sperma—that God overschaduwde heeft.

217 Hij zou het op een boomstronk kunnen plaatsen als Hij dat had gewild. Ja meneer. Hij kon het plaatsen waar Hij maar wilde.

218 Maar Hij bracht het omdat de vrouw in de zondeval was. Daar kwam de onbevleete Zoon van de levende God voort, geschapen, maagdelijk geboren, zowel lichaam als ziel.

219 Waarom zei David: “Ik zal niet toelaten dat Mijn Heilige verderf ziet—Mijn Heilige, dat Hij verderf ziet. Noch zal ik Zijn ziel in de hel achterlaten”? David zei dat. Ziet u? Zowel ziel, lichaam als geest werden door God door Hem geschapen.

220 De vrouw was geen moeder; het was een vrouw. Ik geloof dat ze een goede, geheiligde vrouw was, absoluut. Anders was ze nooit een draagster geweest; God zou nooit een vuile draagster hebben gekozen. Zo de Here wil, predik ik daar vanavond over. Maar—maar, zei: “Een oude vuile draagster om Zijn—om Zijn Zoon naar de aarde te brengen? Hij koos een maagd, die geen man bekende.” Noch kreeg zij enige zaadlozing of wat dan ook toen de Heilige Geest haar overschaduwde, want God, op Zijn onbevleete, oneindige manier, schiep in haar: ziel, lichaam en Geest van Jezus Christus. Jazeker. Hij was de maagdelijk geboren Zoon van God.

221 Wat deed dat? Het verbrak de poort van de vijand. Halleluja! Oef! Dit begint goed te worden voor mij. Kijk. Waarom? Daar verbrak Hij de poort van de vijand—want iedere mens die in deze wereld geboren wordt uit seksuele begeerte, en kon niet naar de hemel gaan, omdat seks datgene is wat het in het begin veroorzaakte, in de hof van Eden, de reden dat ze zich bedekten. Toen Hij dat deed, brak Hij die zaak daar in tweeën en nam de poort van de vijand in bezit. Waardoor? Door het koninklijke Zaad van Abraham te nemen, vanaf de allereerste keer, en het tot op de bodem te verpletteren. Het koninklijke Zaad van geloof en belofte, niet een ontvangenis van Maria, maar van God, verbrak de poorten. Dat is wat de mens door de poort laat gaan. Glorie aan God!

222 Wat deed Hij? Nam toen alle poorten van de vijand in. Hij nam de poort van ziekte in. Ziekte kon niet bestaan in Zijn tegenwoordigheid. Nee meneer. Evenmin kon er iets anders in Zijn tegenwoordigheid bestaan. Een begrafenistoet zou niet in Zijn tegenwoordigheid kunnen staan. Nee. Wat deed Hij?

223 Jozua stierf. Mozes stierf. Al de anderen stierven, maar niet dit koninklijke Zaad. De dood kon niet standhouden waar leven was.

224 Die vrouw uit Naïn die er met haar zoon uitkwam. Stopte en zei: “Sta op, zoon.”

225 Dat meisje dat dood was, Jäirus’ dochter— Hij sprak een woord daarginds in de onbekende wereld daar en zei: “Dochter, sta op.”

226 Lazarus, vier dagen dood, en zijn lichaam aan het rotten, en zijn ziel die er vier dagen bij vandaan was. Hij zei: “Lazarus, kom tevoorschijn.” Glorie!

227 Daar is Hij. Wat deed Hij? Hij verbrak de zegels van alles. Halleluja!

228 Als Hij toen moest sterven...Hij kon dat leven niet vasthouden. Hij zou nooit gestorven zijn, maar Hij moest dat leven geven. En toen Hij dat leven gaf, onderging Hij de dood. En Zijn dierbare ziel, zoals de Bijbel zei, daalde neer in de hel, om mijn plaats en uw plaats in te nemen. Het koninklijke Zaad van Abraham! Het wat? Hij was het koninklijke Zaad. O glorie!

229 Nu zijn wij het koninklijke Zaad—wat—dat bij het Woord blijft, precies zoals Hij. “Want in den beginne was het Woord, en het Woord was bij God; en het Woord werd vlees gemaakt en woonde onder ons.” Ziet u niet waar het koninklijke Zaad ligt? Het koninklijke Zaad is wat bij het Woord blijft.

230 U zwakkelingen, die bereid zijn een compromis te sluiten met de duivel, met zijn modes van de wereld. (Ik spreek niet tot u hier.) Daarginds, u predikers, die weet dat u predikt dat de dagen van wonderen voorbij zijn, dat u predikt dat er niet zoiets bestaat als

de doop van de Heilige Geest: schande over u—en uzelf het zaad van Abraham noemen.

²³¹ Het koninklijke Zaad blijft bij het Woord. Koninklijk Zaad—niet door de mens geboren; niets te maken met man noch vrouw. De vrouw is de gemeente; heeft niets te maken met de kerk. Maria had niets te maken met het Zaad. Evenmin heeft de kerk, de zogenaamde, organisatie, iets te maken met het Zaad. Ze is geboren uit wat? Niet uit een organisatie, niet methodist, baptist, presbyteriaan—katholiek, lutheraan, enzovoort.

²³² Maar geboren uit het koninklijke Zaad van de belofte van God, dát is degene die de poort van de vijand inneemt. Het is reeds voor hem ingenomen. “Want als gij in Mij blijft en Mijn Woord in u: vraag wat u wilt—het zal voor u gedaan worden.” Daar hebt u het. Het is een belofte. Het is al gedaan.

²³³ Zijn kostbare ziel daalde neer in de hel, waar ik heen behoorde te gaan. Maar op die derde dag . . . Simson die de poort van de stad op zijn rug nam, had er niets mee te maken. Hij nam de poorten van de hel, de poorten van het graf en al het andere. Hij droeg het niet naar boven op de berg, maar Hij vernietigde het. Halleluja! Hij bezat de poort van de vijand.

²³⁴ De sferen die gevuld waren met de macht van de duivel, daarboven, dat engelen of niets neer konden komen. Er kon geen voorspraak zijn, want het bloed van geiten kon de zonde niet wegnemen. Maar Zijn eigen bloed nam de zonde weg.

²³⁵ En Hij voer op in de hoogte, voerde de gevangenschap gevangen. Hij gaf gaven aan de mensen. Nu, ieder van Abrahams zaad die bereid is de prijs te betalen, neer te komen en zich te bekeren van zijn zonden, gedoopt te worden in de naam van Jezus Christus tot de vergeving van uw zonden, hervuld te worden met de Heilige Geest en de beproeving te doorstaan.

²³⁶ En wanneer ze de wereld uit zich krijgen, de dingen die voorbij zijn, alles wat verkeerd is, alles wat verkeerd lijkt, zoals de vrouwen met hun haar, de mannen met hun gedrag, en de kerken met hun organisaties en de—en de voorganger die voor zijn diakenen buigt en—en al dat soort dingen; een wereldsgezinde groep of zoiets dat daar binnenkomt en zorgt dat een arme voorganger . . . hem uit de kerk schopt.

²³⁷ Ga door, voorganger. God zegene u. Blijf bij het Woord. Geef geen krimp.

²³⁸ Hij voer op in de hoogte. Wat deed Hij? Hij sloeg er een gat in, een poort, dat, het gebed van dit Zaad van Abraham. Waarom? Waarom? Als wij het lichaam van Christus zijn, als wij dood zijn, wij onszelf als dood beschouwen, en begraven in Christus, en met Hem opgestaan in de opstanding. Hij is het hoofd van het lichaam. Waar het hoofd is, is het lichaam erbij. En dan, vanmorgen, waar iedereen die dat heeft gedaan “met Hem

gezeten is in hemelse gewesten”, met het koninklijke Zaad. Prijs God.

²³⁹ Geen poorten. U kunt niet zó ver bidden en zeggen: “O, o, *daar* is een woord.” Ho maar. Daar sluiten ze u buiten.

²⁴⁰ Maar als ons hart ons niet veroordeelt, als wij weten dat we in de geboden van God wandelen, als we onze levens opgeruimd zien, als wij het zien, elk Woord dat God gebood, als wij ons daaraan houden, dan zijn de poorten van elke vijand in bezit genomen. “Vraag dan wat u wilt—het zal voor u gedaan worden.” “Hij zal de poort van zijn vijand bezitten.” O broeder, wat een gemeente zou dat zijn!

²⁴¹ Wanneer ik weer naar Phoenix terugkom, als de Here het mij toestaat, dan hoop ik, wanneer ik deze tabernakel binnenloop, dat deze banken gevuld zullen zijn, en elke bank in de Volle Evangeliebeweging in deze stad gevuld zal zijn met heiligen van de levende God, die eruitzien als een Christen, spreken als een Christen, handelen als Christenen, met de Geest van God die onder hen beweegt, zodat, als iemand zou zondigen, de Heilige Geest het gelijk zou benoemen.

²⁴² Het zal het doen. U zag het in de gebedsrij en hier bij het altaar. Waar het zei: “Gaaf u terug en maak dat in orde met uw man. Ga en zeg uw vrouw dat u eergisteravond uit was met die vrouw en ergens op een bepaalde plaats zat.” Als het het hier zal doen, door te wandelen in het Woord, te luisteren naar die stille, zachte stem, dan zal het het in u doen. U bent het zaad van Abraham. Dan is er geen zonde.

²⁴³ Prediker, zou u dat niet graag in uw gemeente willen zien? Deze gemeente binnen te lopen en *hier* zo overheen te kijken en mannen en vrouwen te zien, godvruchtig, geheiligd, daar zittend, helemaal opgeladen met de kracht van God. De zonde kon er niet binnenkomen. Een man die binnenloopt en gaat zitten, de Geest die opstaat en zegt: “John Jones, u komt uit *die en die* stad, een zekere plaats. Hij is hier om genezing voor zijn lichaam te vinden. Ziet u? Hij deed een *bepaald* iets op een *bepaalde* plaats. Hij deed *dit*, en hij nam, moet *dit* terugnemen, *dit* in orde maken, dan zal God hem van die kanker genezen. ZO SPREEKT DE HERE.” O, o!

²⁴⁴ Geef me een gemeente, geef me tien mannen, gevuld . . . echte juwelen van God, het koninklijke Zaad, zet die mannen bij elkaar en let op wat er zal gebeuren. Geef me dit kleine huis vol mensen zo en ik zal u een licht tonen waar de wereld naartoe zal vluchten. Jazeker. Dat is wat God wil dat we zijn. “U bent een stad die op een heuvel staat.” U bent koninklijk zaad van Abraham. “Het zal de poort van zijn vijand in bezit nemen.”

²⁴⁵ Ziekte: er is een oorzaak voor ziekte. Er is een oorzaak voor deze dingen. En God, de Heilige Geest, is hier om die zaak te openbaren, en u te vertellen waarom u het niet krijgt. Wat is er

met ons aan de hand? Wij hoeven ons niet af te vragen: “Zal het gebeuren?” Het gebeurt al. Wat doet u?

246 Kijk naar die profeet. Hij luisterde niet naar de ruisende wind, “Glorie voor God! Halleluja!”

247 Dat is goed. Nu, bedenk: ik veroordeel dat niet. Ik hoop dat iedereen dat begrijpt. Iemand zei: “Broeder Branham gelooft niet in ‘Glorie voor God! Halleluja!’” te zeggen. Wel, kijk nu hier naar mij. Ik geloof in juichen, spreken in tongen, dansen in de Geest.

248 Maar broeder, wanneer u nalaat om die stille, zachte stem van het Woord te horen, dát is wat u pakt. Dát is de zaak.

249 Elia wist dat heel die opwekking daar buiten gaande was. Maar hij was. . . Het trok hem niet aan om ervoor naar buiten te gaan. Maar toen hij die stille, zachte stem van God hoorde, toen werd hij aangetrokken. En hij sluierde zijn gezicht en kwam naar buiten. Waarom? Elia was het zaad van Abraham en volgde het Woord.

250 “Als gij in Mij blijft en Mijn Woorden in u, vraag dan wat u wilt, het zal u geschieden.”

Laten we even ons hoofd buigen voor gebed.

251 O gemeente, hoe. . . wanneer ik zo gepredikt heb, hoe ik me dan voel! De Geest wijkt van mij, en ik kijk om mij heen—ik zie mensen die zelfs in hun portemonnee zouden grijpen en het eten van hun kinderen zouden wegnemen om het mij te geven. Ik zie hier kleine vrouwen, misschien met kort haar—wat zouden ze niet doen? Ze zouden alles voor mij doen wat ze maar konden. Een man die met zo’n vrouw leeft, en ik gewoon aan stukken hakkend met dat Woord—het kwetst, zijn geweten is neergedrukt, en toch zou die man heen gaan en zich uitsloven en mij zijn tienden sturen. Dat klopt. Dan maakt dat dat ik me beschaamd voel—’k ben dan terug tot het vlees gekomen: je voelt je: “Wat heb—wat heb ik gezegd?” Ik probeer u niet te kwetsen; dat is het niet.

252 Maar o, broeder, en mijn lieve zuster en broeder, als dat Gods Woord is, en dit Zijn Geest is die dat Woord voor u tot leven laat komen, wat zal het zijn op de dag des oordeels? Ik probeer u gereed te maken voor die dag. Alstublieft, alstublieft, neem gewoon Zijn Woord. Als ik ooit iets predik dat niet het Woord is, een belofte van God, dan hebt u het recht om naar mij toe te komen. Maar dat is het Woord. En het is omdat ik van u hou.

253 Het is niet omdat ik—ik u niet in de boot wil hebben. Het is omdat de boot u er niet doorheen zal krijgen. U zult een dezer dagen verongelukken.

254 U moet tot het oordeel komen. “Schuldig aan het minste is schuldig aan het geheel.” En wanneer u weet dat iets juist is om te doen, en het het Woord van God is en een belofte om het te doen, en u doet het dan niet—wat dan? U zult gevraagd worden om een

reden te geven—wat dan? Wanneer deze boodschap vanmorgen ginds op het scherm voor u verschijnt, op de dag des oordeels—wat dan? Denk eraan, vrienden. U kunt sterven voordat de dag om is. Dat kan ons allemaal overkomen. En één ding staat vast: u gaat sterven.

²⁵⁵ Ik stond laatst naar mijn moeder te kijken, en ik hield haar op mijn arm. Ik hield mijn pa een poosje daarvoor vast en zag hem heengaan.

²⁵⁶ Ik heb ze aan het einde van de weg zien komen—die dachten dat ze echt in orde waren. Zeiden: “O, broeder Branham, o, als ik maar wat langer kon leven!” Te laat dan. En bedenk: de dood verandert de ziel niet; het verandert alleen haar woonplaats. En als u ziet dat iets binnenin u—wees nu redelijk—als u ziet dat iets binnenin u u zich zo laat gedragen en u zo laat voelen, zoals u zich niet behoort te voelen, bekeer u dan vanmorgen. Wilt u dat, vriend? Kom. Wees. . . U hoeft niet zo te zijn. U bent een ellendig persoon. Leef een echt leven als koninklijk zaad. God wil u vandaag.

²⁵⁷ Wilt u uw hand opsteken, terwijl uw hoofd gebogen is, en uw hart. Zeg: “Broeder Branham, ik steek mijn hand op naar God. Eerlijk, vanuit mijn hart—dat is wat ik wil zijn. Dat is echt wat ik wil zijn. Ik—ik ben hier in de war geraakt en zo, maar eigenlijk wil ik—wil ik niet zo zijn. Ik wil zijn waar u vanmorgen over gesproken hebt. Bid voor mij, broeder Branham. Ik hef mijn handen op naar God; niet naar u, broeder Branham, maar naar God. En in mijn hart—Hij kent mijn hart—verlang ik ernaar het soort Christen te zijn waar u het over hebt, een koninklijk zaad van Abraham, door Jezus Christus.” Steek nu uw hand op en zeg: “Ik zal. . . Bid voor mij, broeder Branham.” God zegene u. God zegene u. Zeker zal Hij het voor u doen.

²⁵⁸ Onze hemelse Vader, in het licht van Uw Woord, in de kracht van Uw opstanding! En ik besef, Here, dat arme mensen hier vaak verward zijn geraakt door verschillende. . . De mensen weten amper wat te doen; de een komt één ding zeggen, en de ander komt wat anders zeggen.

²⁵⁹ En hier in Phoenix, deze grote stad van—van, wel, toeristen, waar alles van overal uit het land binnen komt drijven, zowel lichamelijk als geestelijk. Toen ik onlangs op de berg stond en eraan dacht hoeveel keer op een dag Gods naam hier beneden ijdel wordt gebruikt, hoeveel overspel er wordt gepleegd, hoeveel zonde en vuiligheid hier in de straten, en kroegen en kroeghangers en alles, velen van hen die beweren gelovigen te zijn, Christelijk!

²⁶⁰ Vrouwen die over straat lopen met een sigaret in hun hand. Die met immorele kleren aan lopen, terwijl U zei dat het een stank voor U is, “dat het een gruwel is,” zoals een oud, vuil, smerig, stinkend urinoir ergens. O God, hoe kon een vrouw die

beweert de Heilige Geest te hebben zoiets doen, en wetend dat dat in de neus van de Heiland zo ruikt en stinkt? Hoe kon Hij zoiets in Zijn koninkrijk hebben? Vader, als ze het maar wisten dat zij er een miljoen mijlen van verwijderd zijn.

²⁶¹ Ik bid, God, heb genade. Niemand wil naar die regionen van de verlorenen gaan. Niemand wil daarheen gaan, Vader. Het zij verre dat ook maar iemand van ons daarheen gaat. Ook al zit er diep van binnen een goed hart in die persoon, die man, die vrouw— een man of vrouw die liefdadig is en aardig en vriendelijk, en die gewoon misleid is door de duivel. De duivel heeft dat gedaan.

²⁶² Satan, ik ben tegen jou, omdat je een vijand bent van mijn Here—je een vijand bent van Zijn Woord. En ik beveel je door Jezus Christus, de Zoon van God, als een sterfelijk wezen, wetend dat ik geen kracht in mijzelf heb. Ik heb geen macht om je te stoppen. Ik heb geen macht om een van deze vrouwen ertoe te brengen zich te reinigen, of een van deze mannen die naar deze band luisteren, of—of waar dan ook. Ik heb geen mogelijkheid om te maken dat zij zich reinigen. Ik sta machteloos. Maar ik heb wel de autoriteit van Gods Woord, als een dienstknecht, om het te prediken, en ben krachtens die autoriteit daartoe verplicht. Noch heeft deze politieagent hier de kracht om een auto te stoppen, maar hij heeft de autoriteit om het te doen.

²⁶³ En Satan, je kunt net zo goed je remmen laten piepen, want ik beveel je bij Jezus Christus dat je deze mensen loslaat, over de hele wereld, waar deze boodschap ook heen mag gaan. Laat ze los. Ik claim ze, omdat ze gekocht zijn. Ze zijn niet van henzelf. Ze zijn gekocht met een prijs; ze zijn het koninklijke Zaad van Abraham, de Here Jezus.

²⁶⁴ Gij vuile, smerige, stinkende huichelaar, bedrieger van mensen, die hen blindelings naar de greppels van de hel leidt: laat hen los. Ik beveel je bij de levende God, bij het offer van Zijn Zoon, Jezus, dat je hen loslaat, dat hun zielen vervuld mogen worden met Zijn zegen en met Zijn tegenwoordigheid, zodat zij de poort van elke vijand in bezit mogen nemen. [Leeg gedeelte op de band—Red.] Je hebt ze op *dit*, *dat* of *iets anders* laten wachten, of een heilige aanraking of iets anders, maar ik zeg dat je je houvast zult verliezen.

²⁶⁵ Hoe kan ziekte standhouden in een zalving als deze? Alleen wanneer ze weigeren ginds naar de belofte te kijken zoals vader Abraham deed, toen hij Hem in een voorafschaduwing honderden jaren in de verte kon zien aankomen.

²⁶⁶ Laat ze los. In de naam van Jezus Christus, laat die mensen gaan.

²⁶⁷ Moge de kracht van God, het besef van het Woord, terwijl ze er vanmorgen door gewassen worden, moge het besef dat men zich aan Gods Woord moet houden en dat Zijn beloften waar zijn,

een houvast dat niet verbroken kan worden door Satan. Moge een ieder een houvast krijgen op die belofte en zeggen: "Dit is het. Ik hou me eraan vast. God heeft de belofte gedaan. Ik ben het zaad van Abraham. Hoe kan ik aan Zijn belofte twijfelen?" En regelrecht doorgaan, door Jezus Christus, onze Here. Amen.

Ik min Hem. . .

268 Het is vanmorgen scherp geweest, vrienden. Laten we nu aanbidden—lieflijk.

Omdat Hij mij eerst heeft liefgehad
En mijn redding kocht
Op het kruishout van Golgotha.

269 Zou het mogelijk zijn—niet heiligschennend, zeker niet. . . Dit is—is religieus. Laten we onze handen opheffen naar Hem die we liefhebben. En zeggen:

Ik min Hem, ik min Hem
Omdat Hij mij eerst heeft liefgehad
En mijn redding kocht
Op het kruishout van Golgotha.

270 Nu, tot elke vrouw of elk meisje hierbinnen—dit is mijn hand. God houdt van u. Tot elke man of jongen hierbinnen: God houdt van u. Ik hou van u. Nu, ik kan niet ieder van u de hand reiken, maar moge God aan u uitdrukken wat ik bedoel. Terwijl we dat opnieuw zingen, draai u gewoon om en geef iemand de hand. "Hieraan zullen alle mensen weten dat u Mijn discipelen bent, wanneer u liefde hebt voor de ander."

Ik. . .
. . . mijn redding kocht
Op het kruishout van Golgotha.

Ik min Hem, ik min Hem
Omdat Hij mij eerst heeft liefgehad
En mijn redding kocht
Op het kruishout van Golgotha.

271 Hebt u Hem niet lief? Dat lieflijke gevoel van de Heilige Geest! Het Woord is een reinigingsproces: schuurt u gewoon schoon, maakt u een nieuw schepsel, neemt weg alle. . . Het Woord is scherper dan een tweesnijdend zwaard en besnijdt, snijdt alle dingen van de wereld weg. Ziet u? Dan voelen we ons rein, schoongeschuurd, Hem aanvaardend en gelovend. Daarom kunnen we zingen:

Ik min Hem, ik min Hem
Omdat Hij mij eerst heeft liefgehad
En mijn redding kocht
Op Golgotha's kruishout.

272 Is dat niet prachtig? Ik hou er gewoon van met heel mijn hart. Ziet u? Laten we het opnieuw proberen, iedereen nu—heel. . . uit volle borst nu.

Ik min Hem, ik min Hem
Omdat Hij mij eerst heeft liefgehad
En mijn redding kocht
Op Golgotha's . . .

62-0121M En Uw Zaad Zal De
Poort Van Zijn Vijand Bezitten
Faith Tabernacle
Phoenix, Arizona Verenigde Staten

DUTCH

©2026 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org